

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

KETVIRTADIENIS – THURSDAY, VASARIO – FEBRUARY 23, 2017 • Vol. CVIII Nr. 22

Kaina 1.50 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 02-22-17

ŠIAME NUMERYJE:

Rasa Vitkauskaitė – klasikinės muzikos gaivintoja – 4 psl.

Įdomi Washingtono skautų vyčių išvyka – 6 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Iki Lietuvos valstybės šimtmečio liko 357 dienos

Lietuvių kilmės JAV senatorių Richard Durbin priėmė LR prezidentė Dalia Grybauskaitė.

Roberto Dačkaus nuotr.

R. Durbin: JAV karinės pajėgos Lietuvoje turi būti nuolatos

Prezidentė Dalia Grybauskaitė susitiko su Jungtinių Amerikos Valstijų senatoriumi Richard Durbin. Susitikime aptarti iššūkiai mūsų regiono ir transatlantiniam saugumui, Lietuvos ir JAV bendradarbiavimas gynybos srityje bei transatlantinių ryšių stiprinimas. JAV karinės pajėgos Lietuvoje ir kitose Baltijos valstybėse turi būti nuolatos kaip dalis NATO pastangų atgrasant Rusiją, sakė JAV senatorius po susitikimo su Lietuvos vadove. R. Durbin Prezidentę patikino, kad Washingtonas

yra įsipareigojęs Baltijos šalių saugumui ir šią nuostatą palaiko tiek demokratų, tiek respublikonų partijos.

Senatorius pabrėžė Rusijos prezidentą Vladimirą Putiną laiką pavojingu žmogumi, kurio keliama grėsmė jaučiama Baltijos šalyse ir Lenkijoje. „Aš jo nelaikau didvyriu ar politiniu lyderiu, kuriuo būtų galima žavėtis. Jis buvo agresyvus, pažeidė suverenių valstybių sienas“, – sakė R. Durbin.

– 3 psl.

New Yorko valstija sveikina Lietuvą

Iš k.: New Yorko vyčių vadovas dr. Paul-Michael Kazas, New Yorko valstijos asamblėjos narys Mike Miller, LR užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius ir LR generalinis konsulas New Yorke Julius Pranevičius.

LR gen. konsulato New Yorke nuotr.

Vasario 21 dieną Lietuvos Respublikos generaliniame konsulate New Yorke Lietuvos užsienio reikalų ministrui Linui Linkevičiui įteiktas New Yorko valstijos asamblėjos sveikinimas Vasario 16-osios proga. New Yorko valstijos asamblėjos vardu sveikinimą įteikė asamblėjos narys Mike Miller.

Lietuvos Nepriklausomybės paminėjimui New Yorko valstijos asamblėja išleido specialią rezoliuciją, pagerbiančią 99-ąsias Lietuvos valstybės atkūrimo metines. Re-

zoliucijoje pažymimas seniausios JAV lietuvių organizacijos – Lietuvos vyčių – indėlis stiprinant Lietuvos ir JAV ryšius.

Lietuvos vyčių New Yorke vadovas dr. Paul-Michael Kazas pažymėjo, kad nuo pat valstybės atkūrimo Lietuva buvo stipri JAV sąjungininkė, o vyčiai stengiasi prisidėti prie Lietuvos saugumo ir gerovės didinimo aktyviai veikdami per New Yorko valstijos ir miesto valdžią bei čia išrinktus JAV Kongreso narius.

– 2 psl.

Gyvenimą gali nugyventi dvejopai: taip, tarsi nieko nėra stebuklingo, arba taip, tarsi viskas yra stebuklinga – *Albert Einstein.*

New Yorko valstija sveikina Lietuvą

Atkelta iš 1 psl.

Ministras dalyvavo debatuose ir susitiko su JT generaliniu sekretoriumi

Tą pačią vasario 21 dieną New Yorke viešintis ministras L. Linkevičius dalyvavo Jungtinių Tautų (JT) Saugumo tarybos atviruose debatuose konfliktų Europoje klausimais. Susitikimą pradėjo vasario mėnesį JT Saugumo tarybai pirmininkaujančios Ukrainos užsienio reikalų ministras Pavlo Klimkinas. Jis kartu su JT generaliniu sekretoriumi António Guterres, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) generaliniu sekretoriumi Lamberto Zannier, Europos Sąjungos ir kitais aukšto lygio atstovais aptarė konfliktų Europoje priežastis, keliamas grėsmes tarptautinei taikai ir saugumui bei būdus joms atremti.

Savo pasisakyme L. Linkevičius pripažino, kad pasibaigus Šaltajam karui ideologinės priešpriešos Europoje išliko, o Rusijos sukelti įsisenėję konfliktai Padniestrėje, Kalnų Karabache, Gruzijoje ir besitęsianti karinė agresija prieš Ukrainą yra kryptinga Rusijos užsienio politikos strategija, kelianti grėsmę ne tik Europos, bet ir globaliam saugumui.

„Konfliktai Europoje turi būti sprendžiami išnaudojant visas tarptautinių ir regioninių organizacijų galimybes, taip pat diplomatinio spaudimo priemonės agresoriui, įskaitant sankcijas“, – sakė L. Linkevičius.

New Yorke įvyko ir L. Linkevičiaus susitikimas su JT generaliniu sekretoriumi António Guterres. „Lietuva tvirtai palaiko Jūsų veiklos viziją ir prioritetus, kuriais siekiama sustiprinti JT. Lietuva yra pasiryžusi palaikyti Jūsų iniciatyvas konfliktų prevencijos ir sprendimo, JT valdymo reformos, darnaus vystymosi tikslų įgyvendinimo ir kitose srityse“, – sakė Lietuvos užsienio politikos vadovas.

Ministras su JT generaliniu sekretoriumi taip pat aptarė kintančią saugumo padėtį Europoje ir pasaulyje, ypač išskirdamas Rusijos agresijos prieš Uk-

Ministras L. Linkevičius su naujuoju JT generaliniu sekretoriumi António Guterres. JT nuotraukos

rainą keliamą grėsmę tarptautine teise ir taisyklėmis grįstai pasaulio tvarkai. L. Linkevičius sakė, jog tik tvirtos ir stiprios JT gali būti pajėgios atsakyti į kompleksinius šiandieninio pasaulio iššūkius. Jis taip pat pabrėžė, jog negalime leisti išivyrauti požiūriui, kad daugiašalė politika šiandienos pasaulyje netenka savo prasmės, nes tik efektyvus daugiašališkumas yra stabilaus tarptautine teise ir taisyklėmis grįsto pasaulio pagrindas.

Susitikime taip pat buvo aptartas Artimųjų Rytų taikos procesas.

Susitikimo su R. Giuliani dėmesio centre – kibernetinis saugumas

Lietuvos užsienio reikalų ministras L. Linkevičius New Yorke taip pat susitiko su buvusiu šio miesto meru, JAV prezidento Donald Trump artimu bendražygiu ir Baltųjų Rūmų patarėju kibernetinio saugumo klausimais Rudy Giuliani.

L. Linkevičius pažymėjo, kad Lietuva prie naujos JAV administracijos pasiryžusi toliau stiprinti Lie-

tuvos ir JAV strateginę partnerystę bei išnaudoti naujas atsiveriančias galimybes šiai partnerystei stiprinti.

Susitikime aptartas galimas bendradarbiavimas kibernetinio saugumo klausimais, ypač užtikrinant energetinių objektų kibernetinį saugumą. „Kibernetiniai karai yra ateities karai, todėl privalome būti tam pasirengę“, – sakė R. Giuliani.

L. Linkevičius papasakojo apie Lietuvoje sėkmingai įgyvendintus energetikos infrastruktūros projektus ir pažangą gerinant kibernetinį saugumą. „Nėra atsitiktinumas, kad NATO centrai, kurie rūpinasi naujomis grėsmėmis – energetikoje, kibernetinėje ir informacinėje erdvėje – yra įkurti Baltijos šalyse. Tai rodo mūsų profesionalumo pripažinimą ir sąjungininkų pasitikėjimą“, – teigė ministras.

Buęs New Yorko meras patvirtino savo norą artimiausiu metu apsilankyti Lietuvoje ir iš arčiau susipažinti su kibernetinio saugumo situacija ir suskystintų gamtinių dujų terminalu Klaipėdoje.

URM ir LR generalinio konsulato info

Buęs New Yorko meras Rudy Giuliani patvirtino L. Linkevičiui savo ketinimą atvykti į Lietuvą.

LAIŠKAI

RETOS KNYGOS EGZEMPLIORIŲ YRA DAUGIAU

„Draugo“ vasario 9 d. numeryje Raimundas Lapas įdomiai rašo apie 1917 m. išleistą knygą, *Clevelando Lietuviškų Draugysčių Istoriska Peržvalga*. Noriu patikslinti autoriaus teiginį, jog „pasaulyje išliko tik trys (knygos) egzemplioriai.“ Galiu užtikrinti, jog yra bent keturi egzemplioriai – turiu minėtą knygą ir ją esu skaičiavęs.

Knygoje minimos vietos ir gatvės man pažįstamos. Kol „Dirvos“ redakcija ir spaustuvė veikė netoli senosios lietuvių Šv. Jurgio parapijos Superior Avenue, kasdien eidama pėsčiom į Šv. Jurgio parapijos mokyklą praeidavau pro jos duris. Kai Šv. Jurgio parapija buvo uždaryta 2009 m. rudenį, tvarkant dešimtmečiais neatidarytus ir seniai užmirštus sandėlius bažnyčios choro balkone, buvo at-

раста apiplyšusi, sena bažnytinė vėliava su Aušros Vartų Marijos atvaizdu ir išsiuvinėtais žodžiais (kalba netaisyta): „DRAUGISTE PANIALES ŠV. AUŠROS VARTŲ“ ir „UZDETA D. 28 KOVO, 1906, M.“ Tai toji pati vėliava, kuri matosi knygos 33 puslapio nuotraukoje, kabanti už „Šv. Motinos Dievo, Aušros Vartų Moterų Draugystės“ narių būrio.

Džiaugiuosi, galėjusi ne tik perskaityti šią 1917 m. spausdintą knygą, bet ir gyvai prisiliesti prie jos istorijos. Gal ir kiti „Draugo“ skaitytojai, pasirausę po knygų lentynas ar sandėlius, taip pat turės laimę atrasti gabalėlį garbingos pirmųjų lietuvių bangos istorijos. Sėkmės.

Živilė Vaitkienė
Cleveland, OH

Laiškų kalbos stiliaus redakcija netaiso

Atitaisymai, patikslinimai

Atitaisome įvairias klaides, kurias pastebėjo mūsų skaitytojai.

Vasario 9 d. „Draugo“ laidoje straipsnyje apie jubiliejų švenčiančią Almą Adamkienę paminėta, kad prieš dešimtmetį gimtadienio proga ji gavo dovanų baltų rožių puostę. Patiksliname, kad jas A. Adamkienei įteikė tuometinio JAV prezidento George W. Bush žmona Laura Bush (ne Barbara Bush).

To paties numerio 3 psl. pasakojime apie dr. Juozą Meškauską („Lietuvio atsparumas neišnyko“) minima pabėgėlių ligoninė Vokietijoje buvo netoli Augsburgo (ne Miuncheno).

Vasario 21 d. laidoje Teresės Landsbergienės straipsnyje „Britas įamžino Lietuvai svarbius įvykius“ dingo viena eilutė. Pastraipoje apie Iną Navazelskis tekstas turi būti toks: Jos straipsnius spausdino „*Philadelphia Inquirer*“, „*Christian Science Monitor*“, „*Newsday*“, „*Washington Post*“, „*International Herald Tribune*“, „*Chicago Tribune*“ ir savaitinis laikraštis Vokietijoje „*Die Zeit*“, 1987–1988 m. Ina buvo „*Robert Bosch Foundation Fellow*“, gyveno Vakarų Vokietijoje, dirbo Vidaus ryšių ministerijoje (Ministry for Intra-German Relations) ir rašė laikraščiams „*Die Zeit*“ bei „*Newsday*“. Atsiprašome autorės.

Ačiū, kad skaitote!

Remkime Draugo fondą

www.draugofondas.org

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by

the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL

and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00
Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mąžindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiučiami.
„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Techninis redaktorius –

Jonas Kuprys

Korektorė –

Dalia Sokienė

Administracija –

skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

Reklama –

Audronė Kižytė,
audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.
Nepanaudotų straipsnių nesaugojame.

Pastarosiomis dienomis teko svečiuotis keliuose renginiuose, kurie, mano supratimu, – verti dėmesio.

Pirmiausia – keletas žodžių apie Vilniuje Signatarų namuose sausio 31-ąją surengtą diskusiją „Telkianti ar skaldanti istorinė atmintis“. Diskusijos organizatoriai ruošėsi nagrinėti skaudžias temas. Jos apibrėžtos renginio afišoje: „Lietuvos piliečių istorinė atmintis fragmentiška ir susiskaldžiusi, svarbiausi XX amžiaus istorijos momentai vertinami itin skirtingai. Prie Lietuvai nepalankaus savo pačių istorijos vertinimo aktyviai prisideda gausybė vidaus ir išorės veiksnių. Tuo tarpu šalies istorijos politika užstrigusi ieškojimo stadijoje, neturi aiškos krypties ir tikslo. Tokioje netikrumo situacijoje prasminga klausti, kokios – telkiančios ar skaldančios – istorinės atminties siekiame ir ar apskritai drįstame ginti istorinę tiesą apie savo valstybę. Kas skaldo ir kas telkia Lietuvos istoriją bei kurį kelią pasirinksime?“

1940–1941-ųjų tragedija

Deja, jokio konkretaus atsakymo, ką privalu daryti, jog nuo klastotojų apgintume Lietuvos istoriją, diskusijos organizatoriai nerado. Tik dar kartą pakartojo visiems seniai žinomas tezes, ką reikėtų daryti. Tačiau recepto, kaip tai atlikti būtent šandien ir čia, t.y. šiomis konkrečiomis sąlygomis šiame konkrečiame žemės lopinėlyje, – nepateikė. Tai gi vėl kalbėjome ...vardan kalbėjimo.

Šitaip sakydamas nenoriu sumenkinti renginio svarbos. Diskusijos reikalingos. Salė juk buvo sausakimša. Į ją sugužėjo garbingų politikų, istorikų, visuomenininkų, rašytojų. Bet grįžtant namo galvoje kirbėjo liūdna mintis – ar Lietuvos istorija tapo bent kruopelytę saugesnė?

Publicisto Vidmano Valiušaičio pozicija

Vienintelis publicistas Vidmantas Valiušaitis tądien Signatarų namuose ragino dėmesį sutelkti į tai, kas labai svarbu – į Lietuvai lemtinguosius 1940–1941-uosius metus. Būtent šioje atkarpoje supinti kelių jėgų – lietuvių, vokiečių, rusų ir žydų – interesai. Būtent apie tų laikų mėsmaLę kuriami Lietuvai nepalankūs mitai. Būtent tie dirbtinai pučiami mitai ir neleidžia Lietuvai judėti į priekį. Štai kodėl mums ypač aktualu kuo smulkiau žinoti, kas, ką ir kodėl 1940–1941-aisiais veikė.

Apibendrinti publicisto V. Valiušaičio kalbas nėra lengva. Tačiau pabandysiu. Juolab kad publicistas konkrečiais dokumentais bylojo, jog Antrojo pasaulinio karo metu Lietuva nepuoselėjo jokių blogų kėslų nė prieš vieną tautą. Kol Lietuva buvo laisva, tol Lietuvoje nebuvo pogromų nei prieš čigonus, nei prieš žydus, nei prieš jokią kitą bendruomenę. Tačiau kai Lietuva patyrė, kokia „saldi“ yra Sovietų Sąjungos globa, jai nieko kito nebeliko – tik laviuoti. Bet svarbiausia, kad net vokiečių okupacijos metais Lietuva dėjo visas pastangas, kad išliktų padori ir garbinga.

Publicisto V. Valiušaičio pateikti dokumentai šaukte šaukia: to meto Lietuvos politikai, karininkai, visuomenininkai nepuoselėjo antisemitizmo. Dėl Lietuvos žydų tragedijos kalta vien patalogiškai žydų nekentusi Lietuvą okupavusi hitlerinė Vokietija. Štai ir visa intriga. Kodėl šią akivaizdžią tiesą kai kam sunku perprasti? Juk Lietuva puikiai supranta žydų tragediją: patyrę, kokia „saldi“ Hitlerio tvarka, jie kitaip nei mes žiūrėjo į sovietus.

Beje, publicisto V. Valiušaičio komentarų apie 1940–1941-uosius metus teko klausytis ir Vilniaus Rotušėje. Ten jis akivaizdžiai apgynė pulkininko Kazio Škirpos, kurį žydų bendruomenė bando paskelbti pagarbos nevertu lietuviu, nes tiesiogiai ar netiesiogiai kaltas dėl žydų tragedijos, garbę. Apgynė cituodamas konkrečius dokumentus.

Arkadijaus Vinokuro knyga

Antrasis renginys, kurį įsiminiau, įvyko vasario pradžioje Vilniaus žydų viešojoje bibliotekoje. Tąsyk pristatyta Arkadijaus Vinokuro knyga „Mes nežudėme“. Autorius apie savo knygą renginio afišoje parašė: „Knyga ‘Mes nežudėme’ ne apie nusikaltėlius, dalyvavusius bendra-piliečių žydų naikinime. Teigiu, jog lietuviai nėra žydšaudžių tauta ir vaikai nekalti dėl tėvų nusikaltimų. Knygoje susipažinsi-

Lietuva neturi pasiduoti spaudimui

GINTARAS VISOCKAS

te su vaikais, anūkais, giminėmis tų, kurie žudė, konvojavo žudynių vietų link, plėšė. Deja, tarp nusikaltėlių buvo jų tėvai, dėdės, seneliai. Pašnekovai dalijasi savo skausmu, gėda ir neretai – meile savo tėvams, apie kurių nusikaltimus nieko nežinojo. Šioje knygoje nerasite kaltinimų, priekaištų, nes kalbuosi su žmonėmis, kurie yra patys savo tėvų – nusikaltėlių aukos. Knyga skirta tiltui tiesti tarp mūsų abiejų tautų iškankintų sielų...“

Ačiū A. Vinokurui už žodžius „lietuviai nėra žydšaudžių tauta“. Tačiau Vilniaus žydų viešojoje bibliotekoje pasigedau būtent svarbiausiojo suvokimo: kai Lietuvoje buvo skriaudžiami žydai, Lietuvos jau nebuvo. Taigi svarbu nubrėžti konkrečią liniją, kurios nederėtų peržengti, jei išties trokštame draugauti ir bičiulautis: kol žydų tautybės Lietuvos piliečiai neprabils, kad dėl jų tragedijos Lietuvoje kalta būtent hitlerinė Vokietija, o ne Lietuva, tol vargu ar įmanomas labai nuoširdus abipusis supratimas. Abejoju ir dėl A. Vinokuro nuoširdumo „tiesiant tiltus“. Kai A. Vinokuras parašys knygą apie lietuvių tautai bėdų atneusių žydų nusikaltimus, kai bus prakalbinti lietuvius skriaudusių žydų vaikai ir anūkai, štai tada tikrai galėsime džiaugtis: „supratimo tiltai tiesiami“.

Suprantama, nėra paprasta suvokti painius lietuvių–žydų santykius. Tačiau nuo vienpusiškumo ir tendencingumo įmanoma apsisaugoti. Galima remtis ne vien daug blogo lietuvių–žydų santykiams atnešusia Rūtos Vanagaitės knyga „Mūsiškiai“ ar iš Lietuvos partizanų romane „Žali“ išsityčiojusio rašytojo Mariaus Ivaškevičiaus straipsniu „Žydai. Lietuvos prakeiksmas“ (delfi.lt). Pirmiausia skaitykime rimtąją literatūrą. Pavyzdžiui, jau, deja, Anapilin iškeliavusio rašytojo Jono Mikelinško publicistinį veikalą „Kada kodėl taps todėl?“ arba Normano Finkelšteino knygą „Holokausto industrija“ (2004). Atkreipkime dėmesį ir į garbaus amžiaus su-

Antrojo pasaulinio karo metais Lietuvą žiauriai trypė trys žymiai už mus galingesnės – Rusijos, Vokietijos, Lenkijos – kariuomenės. Bet mes, triskart pavergti, triskart išniekinti, patyrę milžiniškų aukų ir nuostolių, vis tiek verčiami jausti amžiną kaltę dėl svetimųjų nuodėmių.

Taip pat įsiminė interviu, kurį davė Vilniaus krašte gyvenantis politikas, visuomenininkas, internetinio leidinio Pogon.lt redaktorius Ryšardas Macekianecas. Pokalbio tema – Lietuvos ir Lenkijos tarpusavio santykiai.

Duodamas išskirtinį interviu Ryšardas Macekianecas pabrėžė, kad Lenkija neturi jokios teisės kištis į Lietuvos vidaus reikalus, o Lietuva, įskaitant ir užsienio reikalų ministrą Liną Linkevičių, galų gale privalo aiškiai pasakyti Varšuvai, jog Vilniaus ir Šalčininkų gyventojų švietimo reikalai – ne Varšuvos galvos skausmas. Juolab kad jie – ne iš Lenkijos atsikėlę lenkai, o sulenkėję lietuviai.

Pašnekovas taip pat apgailestavo, jog Lietuvos valstybė vis dar nedrįsta Varšuvai suformuluoti aiškos, griežtos pozicijos – neleisime lenkinti savo piliečių. Jo įsitikinimu, tai skandalingas dalykas: Vilniaus krašto švietimo reikalus Lietuva atidavė svetimos valstybės žinion. Ar galima sugalvoti dar didesnę nesąmonę?

Jam taip pat keista, kad Vilniaus krašto gyventojai bus skatinami žiūrėti būtent Lenkijos televiziją. Žinoma, rusiškų televizijų įtaka – bjauri. Bet kodėl Lietuvos piliečiams Vilniaus krašte siūloma ne lietuviška, bet būtent lenkiška televizija?

Kaip apibendrinti šiuos tris skirtingus ir tuo pačiu panašius epizodus? Lietuva privalo turėti stuburą. Lietuva neturėtų pasiduoti jokiam spaudimui. Kad paskui nebūtų gėda dėl savo silpnumo.

te su vaikais, anūkais, giminėmis tų, kurie žudė, konvojavo žudynių vietų link, plėšė. Deja, tarp nusikaltėlių buvo jų tėvai, dėdės, seneliai. Pašnekovai dalijasi savo skausmu, gėda ir neretai – meile savo tėvams, apie kurių nusikaltimus nieko nežinojo. Šioje knygoje nerasite kaltinimų, priekaištų, nes kalbuosi su žmonėmis, kurie yra patys savo tėvų – nusikaltėlių aukos. Knyga skirta tiltui tiesti tarp mūsų abiejų tautų iškankintų sielų...“

Ačiū A. Vinokurui už žodžius „lietuviai nėra žydšaudžių tauta“. Tačiau Vilniaus žydų viešojoje bibliotekoje pasigedau būtent svarbiausiojo suvokimo: kai Lietuvoje buvo skriaudžiami žydai, Lietuvos jau nebuvo. Taigi svarbu nubrėžti konkrečią liniją, kurios nederėtų peržengti, jei išties trokštame draugauti ir bičiulautis: kol žydų tautybės Lietuvos piliečiai neprabils, kad dėl jų tragedijos Lietuvoje kalta būtent hitlerinė Vokietija, o ne Lietuva, tol vargu ar įmanomas labai nuoširdus abipusis supratimas. Abejoju ir dėl A. Vinokuro nuoširdumo „tiesiant tiltus“. Kai A. Vinokuras parašys knygą apie lietuvių tautai bėdų atneusių žydų nusikaltimus, kai bus prakalbinti lietuvius skriaudusių žydų vaikai ir anūkai, štai tada tikrai galėsime džiaugtis: „supratimo tiltai tiesiami“.

Suprantama, nėra paprasta suvokti painius lietuvių–žydų santykius. Tačiau nuo vienpusiškumo ir tendencingumo įmanoma apsisaugoti. Galima remtis ne vien daug blogo lietuvių–žydų santykiams atnešusia Rūtos Vanagaitės knyga „Mūsiškiai“ ar iš Lietuvos partizanų romane „Žali“ išsityčiojusio rašytojo Mariaus Ivaškevičiaus straipsniu „Žydai. Lietuvos prakeiksmas“ (delfi.lt). Pirmiausia skaitykime rimtąją literatūrą. Pavyzdžiui, jau, deja, Anapilin iškeliavusio rašytojo Jono Mikelinško publicistinį veikalą „Kada kodėl taps todėl?“ arba Normano Finkelšteino knygą „Holokausto industrija“ (2004). Atkreipkime dėmesį ir į garbaus amžiaus su-

JAV karinės pajėgos Lietuvoje turi būti nuolatos

Atkelta iš 1 psl.

Senatorius R. Durbin apsilankė ir Lietuvos Seime. Nuotraukoje – su Seimo pirmininku Viktoru Pranckiečiu (v.) ir vicepirmininku Gediminu Kirkilu (k.). M. Ambrazo nuotr.

ma Ukrainai, jos suverenitetui ir teritoriniam vientisumui yra būtina, tęsiant principingą transatlantinės bendruomenės poziciją sankcijų Rusijai klausimu.

Jungtinės Valstijos neturėtų visiškai atsisakyti bendradarbiavimo su Rusija, tačiau būtina prisiminti, kad Maskva kelia grėsmę, sako Lietuvoje viešintis Jungtinių Valstijų senatorius demokratas Richard Durbin.

Lietuvoje R. Durbin pastarąjį kartą lankėsi 2015 m., jis priklauso JAV Senato Asignavimų, Teisingumo ir Administravimo komitetams, Gynybos pakomitečiui ir laikomas įtakingu demokratų politiku.

„Draugo“ info

RYTYS

Rytys – rytinis, iš rytų pučiantis vėjas. Puslapis „Rytys“ pristato JAV lietuvių naujienas iš rytų pakrantės valstijų.

Redaktorė Vaida Lowell • El. paštas: draugas.east.coast@gmail.com

Bostono pianistė, klasikinės muzikos gaivintoja

Po studijų Rasa Vitkauskaitė liko gyventi Massachusetts valstijoje, kur aktyviai muzikuoja. Sally Gilman nuotr.

JOVITA BELIAK-ANTANAVIČIENĖ

Norintiems nuvykti į Europą nebūtina perkristi Atlanto vandenyną. Labiausiai iš kitų JAV miestų savo europietišku stiliumi išsiskiria reikšmingas JAV švietimo centras – Bostonas. Architektūrinis paveldas, žmonės ir jų mentalitetas čia kur kas panašesni į Europos, negu į JAV. Būdamas „šviečiančiu miestu ant kalvos“ Bostonas lenkia kitus miestus studentų gausumu ir prestižiniais universitetais. Bostonas globoja ir seniausią aukštąją muzikos mokyklą JAV – Bostono konservatoriją, kuri šiais metais mini 150-metį. Tarp geriausių šią konservatoriją baigusiu studentų puikuoja ir lietuviška pavardė – **Rasa Vitkauskaitė**, lygiai prieš dešimtmetį atvykusi čia studijuoti fortepijono atlikėjos meno.

Paveldėtą talentą lavino muzikos mokyklose

Viskas prasidėjo kukliame Lietuvos mieste – Alytuje. Čia gimusi ir užaugusi Rasa nuo pat vaikystės buvo apsupta muzikos garsų. Rasos mama – muzikė, todėl nuo mažumos dabartinė pianistė buvo supažindinta su nuostabiu muzikos pasauliu, ir niekam nekykla klausimų, iš kur jauna mergina paveldėjo muzikinį talentą ir kam ji turi būti dėkinga.

„Mano visa šeima myli muziką ir mane palaiko nelengvame muzikanto kelyje, pasiekti muzikos aukštumų vien talento neužtenka“, – apie šeimos paramą pasakojo pianistė. Turėdama muzikinį talentą Rasa pabrėžia ir svarbų pedagogų, kurie kreipia jauną žmogų tinkama linkme ir ugdo visas talento stiprias puses, indėlį.

Būdamas 10-ies Rasa Alytaus muzikos mokykloje buvo pastebėta pedagogų iš Vilniaus ir pakviesta tęsti mokslus sostinėje. „Jau vien buvimas tarp geriausių šalies jaunųjų muzikų veikė įkvepiančiai – siekti tolesnių muzikos aukštumų ir dar labiau stengtis“, – tik geriausiais žodžiais Rasa mini M. K. Čiurlionio menų mokyklą, kurią baigė aukščiausiais įvertinimais. Motyvuojanti aplinka ir geriausi Lietuvos pedagogai jaunai pianistei padėjo kilti į muzikines aukštumas ir nuolatos tobulėti. „Esu nepaprastai dėkinga Alytaus muzikos mokyklai, ypač mokytojui Jūratei Preskienytei, kuri man suteikė puikius muzikinius pagrindus. Taip pat esu dėkinga mokytojui Jūratei Karosaitei ir Nacionalinei M. K. Čiur-

lionio menų mokyklai, kuri mane atvedė į profesionalaus muzikanto kelią“, – padėką pirmiems muzikos mokytojams reiškia Rasa Vitkauskaitė.

Baigusi koledžą Italijoje išvyko į Bostoną

2004 metais, dar besimokydama 11-oje klasėje, jaunoji pianistė Lietuvos spaudoje perskaitė skelbimą apie galimybę mokytis Italijoje. Nieko nelaukusi Rasa užpildė reikiamus dokumentus, sėkmingai dalyvavo 4 turų atrankoje, ir netrukus ją pasiekė džiugios naujienos – Rasa pirmoji Lietuvoje gavo muzikos stipendiją studijuoti United World College of the Adriatic Triesto regione, Italijoje. Tuo metu šiame koledže mokėsi apie 200 gabių jaunuolių iš apytikriai 80 pasaulio šalių, todėl išvykimas į užsienį Rasą dar labiau gundė. Sėkmingai baigusi fortepijono klasę pas Alberto Miodini, po dvejų metų Rasa gavo tarptautinį bakalaureato diplomą, kuris suteikė galimybę studijuoti garsiausiuose pasaulio universitetuose.

Turėdama „kozirinę kortą“ Rasa drąsiai pateikė paraišką į vieną geriausių pasaulyje muzikos mokyklų – Bostono konservatoriją. „Mane ji labiausiai traukė pasaulyje plačiai žinomais dėstytojais“, – apie pasirinkimą pasakojo pianistė. Dauguma žino, jog muzikos menas kainuoja didelius pinigus, todėl nemažai gabių žmonių, net ir turėdami ypatingus talentus, finansiškai neišgali studijuoti muzikos.

Tačiau dideli norai ir įdėtas didelis darbas kartais atsiperka su kaupu, ir net tolimos svajonės tampa pasiekiamos. Tokia yra ir Rasa Vitkauskaitė – darbšti, kantri, atsidavusi darbui bei užsispyrusi mergina, drąsiai žengianti per muzikos pasaulį ir siekianti savo tikslų. Tikėdama savimi ir savo sugebėjimais ji įstojo į Bostono konservatoriją, kurioje įgijo bakalauro ir magistro laipsnius.

„Mokslai šioje konservatorijoje nebūtų buvę pasiekiami, jei ne konservatorijos suteikta stipendija, kuri padengė ne tik mokslo, bet ir gyvenimo išlaidas. Mano mokslai Bostono konservatorijoje kainavo ketvirtį milijono dolerių“, – mokslo kainą drąsiai įvardija Rasa. Baigusi konservatoriją pianistė nenustojė tobulintis, ir laimėjo stipendiją tęsti muzikos mokslus Longy School of Music of Bard College Cambridge, visai prie pat Harvardo universiteto. Tai yra puikus įrodymas, jog jeigu kažko sieki ir labai to nori, visada atsiranda kelias ir būdas, kaip juo nueiti.

Pianistę pasirinko Massachusetts valstija

Studijų Bostone metu pianistė puikiai pritapo prie aplinkos, buvo patenkinta mokslo organizavimu, dėka ankstesnių studijų Italijoje beveik neturėjo kalbos barjero, o jau esančių draugų ratą papildė nemažai naujų žmonių. „Pirmi išpūdziai atvykus į JAV buvo labai malonūs. Vienintelė ‘naujovė’ buvo sudėtinga JAV mokesčių pildymo sistema pirmąjį pavasarį!“, – prisiminimais dalijasi pianistė.

Praėjusiais metais Rasa Vitkauskaitė išleido debiutinį įrašą su orkestru. Jon Chomitz nuotr.

Teigiamos emocijos ir gera savijauta „europietišrame“ mieste paveikė Rasos sprendimą likti gyventi Bostone. „Manau, kad Massachusetts valstija pasirinko mane. Baigus mokslus nesinorėjo niekur iš Bostono išvažiuoti. Čia jau turėjau nemažai pažįstamų, pasiūlymų koncertuoti ir mokytojauti, todėl nesinorėjo pradėti visko nuo nulio kitoje vietoje“, – apie pasirinkimą likti kalbėjo pašnekovė. „Massachusetts valstija patinka dėl metų laikų, ypač nuostabios gamtos pavasarį ir rudenį. Arti vandenynas, taip pat arti kalnai New Hampshire valstijoje. Visa Naujoji Anglija mane žavi savo istoriniu ir kultūriniu palikimu“, – nesiliauja mėgautis šia valstija Rasa. Gamta, jauni, gražūs žmonės ir sklindanti mokslo šviesa – tai, kas yra miela širdžiai ir kas

Koncertinėms programoms Rasa Vitkauskaitė stengiasi suteikti įvairumo, todėl kompozitorius pasirenka iš skirtingų epochų ir kontinentų, nepamiršta puoselėti ir lietuviškumo. Stewart Woodward nuotr.

pianistę atgaivina grįžus po koncertinių išvykų.

Visuomet žinojusi ir niekuomet nedvejojusi, kad bus pianistė, Rasa iš karto buvo pastebėta ir Bostono konservatorijos kamerinės muzikos dėstytojo Jonathan Cohler. „Tikriausiai buvau visai nebloga studentė, kad pusmečio pabaigoje jis paprašė su juo įrašyti prancūziškos muzikos CD (kompaktinė plokštelė – Red.) ‘Rhapsodie Française’. Turėjau tik mėnesį išmokti ir surepetuoti visą CD programą“, – apie sunkumus, bet norą neprarasti galimybės groti su vienu garsiausių klarnetininkų pasaulyje pasakojo Rasa.

„Mūsų pirmasis muzikinis bendradarbiavimas pavyko puikiai. Iki šiol esame išleidę tris CD („Rhap-

„Reflections“ žurnale kritikai puikiai įvertino debiutinę solinę Rasos Vitkauskaitės plokštelę. Stewart Woodward nuotr.

sodie Française”, „Romanza” ir „American Tribute”), esame koncertavę Azijoje, Europoje, Šiaurės ir Pietų Amerikoje. Šiais metais teko pažinti Jonathan ir kitame amplua – jis dirigavo Franz Liszt kameriniam orkestrui, man darant Mozarto ir Liszto koncertų įrašus Vengrijos nacionaliniame radijuje”, – apie stiprų profesinį ryšį kalba pašnekovė.

Koncertuose – lietuvių kompozitorių kūriniai

Rasa Vitkauskaitė daug koncertuoja viena, ir savo pasirodymais žavi visą pasaulį. „Neseniai grojau universitetuose New Yorko ir New Jersey valstijose, vasarį – koncertinis turas po Ohio valstiją, vasarą grosiu Floridoje. Daug tenka keliauti ir į užsienį, – neseniai grojau Brazilijoje, Argentinoje, Vengrijoje, Ispanijoje, Pietų Korėjoje”, – sako pianistė.

Taip pat Rasa koncertuoja su Boston Philharmonic Orchestra. „99 procentai pianistų niekuomet nėra groję orkestre, nes tiesiog nėra tam pakankamai galimybių”, – džiugiesi groti orkestre dalijasi pianistė. Muzikiniuose turuose Rasa susipažįsta su daugybe garsių muzikantų, su kuriais jai tenka didelę atsakomybę bei garbę kartu atlikti kūrinius. „Neseniai turėjau progos groti su smuikininku Ilya Kaler, kuris yra trijų pagrindinių konkursų smuikui (P. Čaikovskio, J. Sibelius ir N. Paganini) laimėtojas. Taip pat esu grojusi su Metropolitan Opera, Clevelando ir Berlyno filharmonijų orkestrų nariais”, – sako pašnekovė. Po kiekvieno koncerto gerbėjų ratas tik auga, o susidomėjimas klasikine muzika tik didėja dėka vykstančių koncertų bei gausėjančių atlikėjų, kurie JAV, kitaip nei Europoje, yra remiami meno mylėtojų. „Jau seniai pranašaujamas miglotas klasikinės muzikos likimas, bet šandien ji gyva kaip niekad. Nieko nėra geriau nei pabėgti nuo šiuolaikinių technologijų ir gyvenimo tempo ir atsipūsti klausant gyvai atliekamos muzikos”, – klasikinės muzikos vertę pabrėžia pianistė.

Koncertinėms programoms Rasa stengiasi suteikti įvairumą, todėl kompozitorius pasirenka iš skirtingų epochų ir kontinentų. Taip pat koncertų metu pianistė nepamiršta puoselėti ir lietuviškumo. „Dažniausiai groju Mikalojų Konstantiną Čiurlionį. Dažnai kartu pristatau ir jo paveikslus. Taip pat mielai groju Balio Dvariono ir Stasio Vainiūno kūrinius”, – apie žiūrovų supažindinimą su lietuvių kompozitoriais pasakoja Rasa.

Ypatingomis Lietuvai progomis pianistė stengiasi kuo dažniau atlikti lietuvių kompozitorių kūrinius, taip prisidedama prie savo gimtinės bei jai svarbių dienų paminėjimo. „2015 metais į visus savo solinius koncertuos įtraukiau lietuvių kompozitorių kūrinių. Taip norėjau paminėti Lietuvos

Nepriklausomybės atkūrimo 25-metį ir sudominti klausytojus savo šalies istorija. Dažnai tenka koncertuoti lietuvių bendruomenėse, todėl jaučiu pareigą jas pamaloninti lietuviška muzika. Jau pradėdau galvoti apie repertuarą Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečiui 2018 metais”, – jaučianti pareigą gimtinei kalbėjo pianistė.

Koncertuoti pradėjusi nuo 5 metų, Rasa dabar pati džiaugiasi darbščiais jaunaisiais talentais, kuriuos sutinka dalyvaudama jaunųjų pianistų konkursų vertinimo komisijose Massachusetts ir New England valstijose. Daug jaunųjų talentų ji ir pati ugdo savo Concord Conservatory fortepijono klasėje.

Apdovanojimai bei solinės plokštelės pristatymas

Per savo muzikinę karjerą Rasa Vitkauskaitė jau spėjo susirinkti nemažai garbingų tarptautinių apdovanojimų: tapo laureate šešiuose respublikiniuose konkursuose Lietuvoje, laimėjo pirmąsias vietas „Les Rencontres Internationales des jeunes Pianistes” konkurse Belgijoje, N. Rubinstein konkurse Paryžiuje, pirmąją vietą bei Mendelssohno taurę „Mendelssohn Cup” konkurse Italijoje.

Laimėjusi stipendiją Kathryn Wasserman Davis organizuotame projektų konkurse „100 Projects for Peace”, Rasa dalyvavo koncertiniame ture Izraelyje bei buvo viena iš organizatorių rengiant tarptautinį projektą už taiką. Labiausiai pianistė džiaugiasi savo debiutinės solinės plokštelės „Reflections” pristatymu 2014 metais. Šią plokštelę puikiai įvertino kritikai žiniuose „Gramophone”, „Fanfare” ir „MusicWeb International” žurnaluose. „Tai žinomiausi muzikos leidiniai pasaulyje, todėl vien jau tai, jog mano grojimas patraukė jų dėmesį, yra didžiulis įvertinimas. ‘Fanfare Magazine’ šį CD išspausdino netgi ant žurnalo viršelio!” – pasiekimu ir nepaprastai dideliu įdėto darbo rezultatu džiaugiasi pianistė. „Šiame CD yra ir 24 puslapių bukletas, kurį parašiau kartu su vienu savo dėstytoju, Jan Swafford, kuris yra garsus muzikos istorikas, Beethoveno ir Brahmsio biografijų autorius”, – rašymo paslaptis išduoda muzikinės plokštelės autorė. Rasos Vitkauskaitės įrašus taip pat kiekvienas gali išgirsti JAV ir užsienio radijų eterijoje.

Didelis darbas ir daugybė laiko, praleisto prie fortepijono, nėra vienintelės profesionalaus pianisto paslaptys. Ištvėrmė, optimizmas, užsispyrimas bei šeimos parama vaidina labai didelį vaidmenį siekiant muzikos aukštumų. O kad įvėpimas nedingtų, reikalingi iššūkiai, ar tai būtų naujas sudėtingas kūrinys, ar artėjantis svarbus pasirodymas, kas skatintų judėti pirmyn ir būti geriausiu.

Sporto metai pasitikti šachmatų turnyru

Lukas Jackūnas spaudžia ranką vaikų turnyro nugalėtojui Matui Bujanauskui.

2017-ieji Lietuvoje oficialiai pavadinti Sporto metais. Išeivijos lietuviai stengiasi prisidėti prie tautiečių gimtinėje parodytos iniciatyvos. Vasario 18-ąją Lietuvos Respublikos ambasadoje Washingtone įvyko pirmasis lietuvių šachmatininkų turnyras, kuris buvo skirtas 99-osioms Lietuvos Nepriklausomybės metinėms pažymėti. Tarp suaugusiųjų pirmą vietą užėmė šio inovacinio turnyro organizatorius bei Šiaurės Amerikos lietuvių fizinio auklėjimo ir sporto sąjungos (ŠALFASS) šachmatų sekcijos vadovas Visvydas Matulis. Nuo jo nedaug atsiliko Ema Klimaitė, kuri dar būdama 12-os Lietuvoje tarp merginų laimėjo

pirmąją vietą. Vaikų turnyrą laimėjo Washingtono lituanistinės K. Donelaičio mokyklos 4-os klasės mokinys Matas Bujanauskas, o antrąją vietą užėmė Lukas Jackūnas. ŠALFASS skirtus proginius medalius JAV sostinėje tą savaitgalį apsilankiusi Lietuvių Bendruomenės (LB) Krašto valdybos pirmininkė Sigita Šimkuvienė įteikė laimėtojams Visvydui Matuliui ir Matui Bujanauskui. Tuo tarpu ambasadorius Rolandas Kriščiūnas kitą dieną vyksiamame oficialiame Vasario 16-osios minėjime pasveikino šį sumanymą ir tikėjosi, kad turnyras taps tradiciniu.

ŠALFASS info

JAV LB Krašto valdybos pirmininkė Sigita Šimkuvienė-Rosen įteikia aukso medalį vaikų šachmatų turnyro laimėtojui Matui Bujanauskui. Antra iš dešinės stovi Ema Klimaitė, užėmusi antrąją vietą suaugusiųjų turnyre. Organizatorių nuotraukos

Lietuvos Respublikos Generalinis Konsulatas Niujorke maloniai kviečia į susitikimą ir diskusiją aktualiais politikos ir kultūros klausimais su Vytautu Landsbergiu ir Vytautu V. Landsbergiu.

Registracija ny.renginiai@urm.lt

Kovo 1 d.
Trečiadienį
18:30 val.

LIETUVOS GENERALINIS
KONSULATAS NIUJORKE
420 5 AVENIU, 3 AUKŠTAS
NIUJORKAS, USA

Rasa Vitkauskaitė koncertuoja Franz Liszt muzikos akademijoje Budapešte, Vengrijoje, 2015 metais. István Kohán nuotr.

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė Aušra Jasaitytė-Petry • 8830 Magnolia Court • Orland Park, IL 60462 • El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

Washingtono skautai vyčiai kandidatai iškylavo kalnuose

P.S. V. TOMAS DUNDZILA

Skautai vyčiai yra „laisvo oro“ ir tarnavimo brolija. Jie yra plačių kelių keliautojai ir miškų stovyklautojai. 2017 m. sausio pabaigoje Washingtono skautai vyčiai kandidatai Matas Mickus, Marius Orentas ir Andrius Mickus (Antanas Petraitis mus sutiko vėliau) susirinko skautų šeimos namuose, galutinai pasiruošę iškylai, sukrovę kuprines į automobilį ir išvažiavo į Apalačių kalnus (Appalachian Mountains), kurie iškyla apytikriai 50 mylių į vakarus nuo JAV sostinės. Mašiną pastatę aikštelėje, užsidėję kuprines, dar sykį pasižiūrėję į topografinį žemėlapi pradėjome lipti į kalną.

Dažnai įsivaizduojame, kad kuprinė turi būti sunki, bet šie prityrę skautai buvo gerai pasiruošę. Jie nešė tik būtiniausias reikmenis, pvz., lietpaltį, miegmaišį, šiltesnius rūbus, valgi ir virimo įrankius, peilį bei vandens, visokius patogumus, kurie didina svorį ir nesuteikia daug naudos, palikę namuose. Kuprinės nebuvo sunkios, bet vis tiek ant pečių ir klubų jautėsi smagus svoris.

Šeštadienio žygis nebuvo ilgas, greitai pasiekėme „Lokių urvą“ (Bears Den). Tai seniai iš vietinių akmenų statytas namelis, kuris dabar yra žygeivių prieglauda. „Lokių urvas“ – vos už 100 metrų nuo Apalačių tako (Appalachian Trail, AT), kuris prasideda Georgia valstijoje ir baigiasi 2200 mylių (3500 km) į šiaurę Maine valstijoje. Per langą matėme, kad viduje yra kitų žygeivių, tad brolis Matas pasiūlė visiems kuprines išrikiuoti lauke. Atidarę duris įėjome į šiltą, apšviestą saloną. Paskutinytis greitai uždarė duris, kad neišeitų šiluma.

Apsidairėme ir suvokėme, kad vyksta „Apalačių ilgų atstumų žygeivių asociacijos“ (Appalachian Long Distance Hikers Association) suvažiavimas ar kursai. Namas buvo pilnas žygeivių. Paklausėme, kur „Lokių urvo“ registracijos stalas. Pro virtuvę nuėjome prie registracijos, ir išdininkas brolis Matas sumokėjo už nakvynę. Dar nespėjus apsisukti viena žygeivė pakvietė mus vakarienės sakydama: „Mes sunešėm daug maisto. Valgykite ir pataupykite savo maistą kitam kartui“. Apsidžiaugėme jų vaišingumu. Žygeiviai bekeliadami AT dažnai užtinka neeilinio, neįprasto vietinių vaišingumo. Vietiniai kepa ir dalija sausainius, kviečia į kiemus nakvoti, išsiskalbti, nusiprausti, paveža į parduotuvę nusipirkti maisto ir t.t. Toks vaišingumas vadinamas „takelio burtais“ (trail magic). Mes vos po trijų minučių patyrėme takelio burtus. Buvo tarp savųjų. Atrodo, kad šie žygeiviai suprato ir įgyvendino skautų įstatų – skautas – draugas artimui ir broliui kitam skautui.

Radę mums skirtas lovas ir susinešę kuprines nutarėme priimti kvietimą vakarieniauti kartu su kitais žygeiviais. Prieš stodami į eilę palaukėme, kol jie pasiims maisto. Radom kumpio, viščiuko, salotų, sriubos, pyragų ir t.t. Prisėdę prie žygeivių buvome užklausti, kas esame, nes matė, kad

Iš k.: s.v. kandidatai Marius Orentas, Matas Mickus ir Andrius Mickus Apalačių kalnuose 2017 m sausio mėn.

S.v. kandidatai Matas Mickus, Andrius Mickus ir Marius Orentas baigiantis žygiui.

dėvime skautiškus kaklaraiščius. Aiškinome apie lietuvius skautus, kurių seneliai bėgo iš Lietuvos Antrojo pasaulinio karo metu, kad esame skautai vyčiai kandidatai ir kuo vyčiai skiriasi nuo Amerikos „Eagle Scouts“ ir „Order of the Arrow“. Vyresni žygeiviai aiškino, kad to savaitgalio suvažiavimo tikslas buvo paruošti žygeivius, kurie šiais metais ketina nužygiuoti visą AT. Buvome tarp žygeivių milžinų.

Baigę vakarienę padėkojome žygeiviams ir pasiruošėme skautų vyčių naktinei sueigai. Kadangi kalnuose buvo šalta, kiekvienas kandidatas atsikirpo plačią vilnonio audinio juostą ir pasigamino sau šaliką. Apsivilkome uniformas, užsirišome šalikus ir išėjome į žvaigždėtą, šaltą tamsą. Tyliai nuėjome į aikštelę, ant lazdos užrišome trispalvę ir išsirikiavome. Brolis Marius davė komandas:

- Baigt tvarkytis. Ramiai!
- Vėliavą saliutu gerbt!
- Vėliavą inešt!
- Himnas!

Sugiedoję himną ir sukalbėję malda pasitarėme apie vyčiavimą ir šio savaitgalio žygį. Po vėliavos išnešimo stėjo susimąstymo valandėlė, o po to – bendras pokalbis. Ėmė kąsti šaltis, bet dar pažvelgėme į dangų, – virš galvų blizgėjo Septyni šienpjoviai, Taurus, Sietynas ir kiti žvaigždynai, kurių nematyti miesto šviesų užterštame danguje. Sueigai pasibaigus grįžome į šil-

tą urvą, turėjome progos pabendrauti su žygeiviais, o paskui nuėjome miegoti. Brolis Antanas nenakvojo, o išvažiavo į namus, nes kitą rytą anksti turėjo eiti į darbą.

Sekmadienį rytą atsikėlę tyliai susitvarkėme. Virtuvėje brolis Andrius išvirė avižų košės ir pakepino bulvių. Visi susėdome prie stalo, kurį dengė lietuviška staltiesė. Po maldos pavalgėme, išsiplovėme indus ir pasiruošėme žygiui. Maršrutas – gan paprastas. Takas gerai paženklintas baltais ženklais, o pasisukimai – dviem ženklais. Ši atkarpa vadinama „roller-coaster“, nes reikia lipti į kalną, leistis žemyn, vėl lipti į kalną ir t.t. Priėjus pirmąjį upelį brolis Marius pasiūlė padaryti nuotrauką, panašią į „Beatles“ „Abbey Road“ albumo viršelį. Nusifotografavę keliavome toliau. Toli miške pamatėme kažkokį namelį. Sustojome pažiūrėti į žemėlapi ir nustatėme, kad artėjame prie antrojo upelio, kurio vardas yra Sproul Run.

Pagal skautų vyčių tradiciją: „Nors tu ir viens, būk kaip plienis“. Kandidatams daviau naują užduotį – pavieniui lipti į gretimą kalną; susitiksime viršūnėje. Pirmą paleidau brolių Matą. Po trijų-keturių minučių paleidau ir brolių Andrių. Dar palaukęs paleidau brolių Marių. Po kelių minučių nusekiau iš paskos ir pats. Šalia upelio užtikau tris iškylautojus, kurie buvo pasistatę palapinę ir ten nakvoję. Tuo metu jie ruošė sau pusryčius. Peržengęs upę pradėjau kilti į viršų. Retkarčiais to-

lokai viršuje pastebėdavau brolių Marių, bet jis tuoj dingdavo, nes užstodavo medžiai. Pasiekęs viršūnę brolius radau užkandžiaujančius. Paklausiau, kiek pakilome nuo upelio. Brolis Matas atidžiai pasižiūrėjo į topografinį žemėlapi ir suskaičiavo 624 pėdas, arba 60 dangoraižio aukštų.

Pradėjome leisti žemyn. Praėjome ženklą, kuris rodė, kad esame 1000 mylių nuo AT pradžios Georgia valstijoje. Peržengę kitą upelį palikome pagrindinį taką ir netrukus pasiekėme pastogę, kurioje numatėme valgyti pietus. Greitai persirengėme šiltesniais rūbais, kad nesusaltume belaukdami valgio.

Brolis Andrius vėl buvo virėjas. Iš kuprinių išėmė makaronus, konservus, viryklę ir įrankius. Nusiplovę rankas kandidatai pradėjo virti „Stroganovo“ jautieną. Brolis Matas pasiėmė vandens filtrą ir, surinkęs visus vandens butelius, nuėjo prie šaltinio. Pripylė butelius. Kai Andrius baigė virti „Stroganovą“, susėdome prie stalo, kurį dengė lietuviška staltiesė. Brolis Matas vienoje stovykloje buvo išmokęs lėkštės dugną uždengti pitos duona, tokiu būdu apsaugant lėkštę nuo riebalų, kad ją būtų lengviau išplauti. Tokiu būdu suvalgėme „Stroganovą“, ir lėkštės liko beveik švarios. Beliko išplauti tik puodą. Broliai puikiai susitvarkė. Nusirengę šiltesnius rūbus užsidėjome kuprines ir vėl lipome į kalną. Aukštyn... Žemyn...

Pasiekę panoraminę vietą nusiėmėme kuprines ir pailsėjome. Liko trumpas atstumas iki susitikimo vietos. Nutarėme išbandyti trumpesnę, bet nuotykingesnę maršrutą. Peržengę paskutinį žygio upelį ketinome kirsti mišką ir tokiu būdu pasiekti numatytą keliuką. Išsiėmė kompasus pradėjome keliauti į pietus. Iš pradžią didelių kliūčių nebuvo, bet po truputį spygliuoti krūmai tankėjo. Galvojome, kaip jų išvengti. Vienoje vietoje radome storą nuvirtusį medį, kurį panaudojome kaip tiltą virš spyglių. Pagaliau pasiekėme žvyrkelį. Išsitraukė iš rūbų spyglius nužygiavome dar pusę mylios ir ten sutikome jau belaukiantį brolių Paulių.

Ženk vis pirmyn, aukštyn, aukštyn!

Sveikinimai „Draugo“ skaitytojams nuo Washingtono vyčių kandidatų. Washingtono skautai vyčiai iškylavo Appalachian Trail, Leesburg Virginia.

Panašūs į „Beatles“? Iš k.: s.v. kandidatai Andrius Mickus, Matas Mickus ir Marius Orentas.

Lietuvai – 99-erį (II)

Mes: prieš 100 metų – šiandien – po 100 metų

AUŠRA LĖKA
„Veidas“

Tęsinys. Pradžia vasario 21 d.

Geriausias būdas nuspėti ateitį yra ją sukurti

„Lietuvoje dar prieš atgaunant Nepriklausomybę per metus gimdavo apie 59 tūkst., o dabar vos 31 tūkst. kūdikių, 2030 m. prognozuojama apie 25 tūkst. gimimų. 2006 m. vidutinis Lietuvos gyventojų amžius buvo 38-eri, šiandien – 43-eri, 2030 m. Lietuva pasieks 49 arba 50 metų vidutinį amžių. Darbo jėgai tai didžiausi netekimai. Tai paveiks mūsų įmones, mūsų valstybės gyvavimą“, – pabrėžia Lietuvos pramonininkų konfederacijos prezidentas Robertas Dargis.

Įvairiomis prognozėmis, Lietuvos gyventojų skaičius per artimiausią šimtmetį gali sumažėti dar milijonu.

O dar po 2020 m. sumažės ir ES parama, tad ateinantys ketveri metai bus labai svarbūs Lietuvai, todėl dabartinei valdžiai reikalingas aiškus planas, kaip užtikrinti tvarų šalies ekonomikos augimą. R. Dargio nuomone, vienas iš būdų – pritraukti žmones iš kitų šalių. Norint iki 2025 m. išlaikyti balansą, reiktų įsileisti apie 20 tūkst. žmonių kasmet. Antras prioritetas – švietimas, kurio svarbą Pirmosios Respublikos valdžia, panašu, suvokė atsakingiau nei Antrosios Respublikos.

„Tautinis kostiumas kiekvienam vaikui – gerai, bet gal geriau būtų kiekvienam po planšetę“, – siūlo R. Dargis.

Lietuvai – du scenarijai: nuo dykros iki žaliojo Baltijos Kuveito

Prognozes, kokia Lietuva, o ir visas pasaulis bus po šimtmečio, apunkina ir politinės permainos, drebinančios visą pasaulį. Kiek dar valstybių valdžią perims populistai? Ar valdantieji susivoks, kad didėjanti socialinė atskirtis – ne tik neteisinga, bet ir veikia kaip sprogstamasis užtaisas? Ar išliks Europos Sąjunga?

Kiek per artimiausią šimtmetį dar bus pramonės revoliucijų po dabar pasaulį keičiančios ketvirtosios, vadinamosios daiktų interneto revoliucijos? Kaip keis mūsų gyvenimą dirbtinis intelektas?

Ar iš šių neišvengiamų revoliucinių pokyčių Lietuva išeis nugalėtoja ar taps menkstančia ir senstančia Europos provincija? Gal, prof. Z. Norkaus prognozėmis, tapsime Europos bioenergetikos išteklų centru – žaliuoju Baltijos Kuveitu? Arba tapsime žemyno „bioremontine“, kur bus persodinamos širdys ar keičiama lytis? O gal iš Rusijos grėsmės ir kaimynystėje statomų atominių elektrinių katastrofų tapsime dykra?

O gal, atvirkščiai, pasaulyje ėmus trūkti vandens turtingiausiomis taps valstybės, kurios turi ne naftos, o vandens, ir Lietuva suklestės? O pasaulio gerovę ėmus matuoti nebe BVP, o laimės indeksu, būsime tarp gėdžiausiųjų gyventi valstybių?

Verslininkas dr. Vladas Lašas, keletą svarbių pasaulio ateitį kuriančių iniciatyvų (tokių kaip TED.com kon-

ferencija, kurioje patys įdomiausi pasaulio protai ir talentai dalijasi savo idėjomis ir kartu buria komandas jų įgyvendinimui, ar Oslo Verslo taikai konferencijos (Oslo Business for Peace Summit), kuri akumuliuoja idėjas, kaip plėtoti verslo iniciatyvas tvariai ir saugiai pasaulio ateičiai) aktyvus dalyvis pabrėžia: šiandien pasaulis keičiasi taip greitai, kad mūsų įprastas linijinis mąstymas nebetinka prognozuoti dabartiniams procesams – dalis jų vyksta eksponentiškai – auga ne pastoviais dydžiais, bet kaskart dvigubai ar dar daugiau kartų. Jie vis labiau susiję tarpusavyje, todėl vis mažiau galime įsivaizduoti atskiras šalis. Nors nežinome, kur tiksliai mes nueisime, bet kryptys ir tendencijos labai gražiai suformuluotos naujoje Kevin Kelly knygoje „Neišvengiama“ („The Inevitable: Understanding the 12 technological forces that will shape our future“).

„Tai bus tikrai įspūdinga kelionė, kurios pilotai esame mes patys. Galiu lažintis, kad po 100 metų lietuviai bus Marse, Mėnulyje ir kosminėse stotyse aplink Žemę (kad lažybos būtų sąžiningos, galiu palikti anūkams užstatą, kuris atiteks laimėtojui). Mes galime tikėtis daugelio šiandien neįtikėtinų dalykų – ir ypač tada, kai mes patys dalyvausime juos sukuriant. Labai nedidelį pokyčiai – ir šiek tiek kitos krypties suteikimas šiandien gali padėti mums atsirasti visiškai kitokioje situacijoje, negu dažnai dabar planuojama, nes maža šalis gali keistis labai greitai ir daug pasiekti per mažą laikotarpį. Deja, dažniausiai tuo nėra pasinaudojama (ne tik Lietuvoje)“, – sako V. Lašas.

Jis primena kad ir tokį jau įvykusį faktą: iš Lietuvoje 1918 m. gimusių 1 tūkst. vaikų iki penkerių metų neišgyvendavo apie 230, o dabar – keturi! Taigi palyginę šiuos skaičius matome per 50 kartų pagerėjimą (ne 50 proc., o 50 KARTŲ). Gyvenimo trukmė Lietuvoje per šimtmetį išaugo maždaug 2,5 karto.

Būtina įvertinti virtualios erdvės įėgą

Futurologų pranašumas, kad jie nesulaukia savo prognozių išsipildymo ar neišsipildymo meto. Bet ilgėjant vidutinei gyvenimo trukmei visai tikėtina, kad šiandien 20-metis Darius Kniūkšta gali ir sulaukti Lietuvos 200

metų jubiliejaus. Kuriuo Lietuvos scenarijumi – pesimistiniu ar optimistiniu – jis tiki? D.Kniūkšta – Vilniaus Gedimino technikos universiteto multimedijos ir kompiuterinio dizaino pirmakursis, išgarsinęs Lietuvą, kai su kitais kompiuterinių žaidimų kūrėjais Lietuvoje pastatė JAV elektromobilių gamintojos „Tesla Motors“ gigafabriką, tiesa, kol kas tik virtualų. Apie originaliai pasižymėjusius lietuvius žinią pasaulyje skelbė pasaulinės naujienų agentūros ir žiniasklaida, pastebėjo ir pati „Tesla“: jos „Twitter“ paskyroje pasirodė žinutė „Lietuva žino kelią į mūsų širdį“.

Ar vaikas tiki, kad „Tesla“ Lietuvoje neliks tik virtuali? „Tikiu, kad į Lietuvą gali ateiti daug kas iš stambių investuotojų ir labai noriu, kad ta mūsų išjudinta V. Lašo idėja pritrauktų „Tesla“ į Lietuvą užvestų ne tik diskusijas, bet ir darbus, kurie padėtų tai įgyvendinti, nes norint pritraukti tokį gigantą reikia pasirengti. Yra problemų, kurios stabdo tą idėją, jei susigriebsime, pamatysime, kad tai įmanoma“, – sako D. Kniūkšta.

Kaip videokūrėjas, videogeimeris, jis sakosi norintis vienyti žmones bendriems tikslams, kad jie bendrautų, skleistų idėjas, telktųsi spręsti aktualias Lietuvos, o gal ir visos žmonijos problemas, diegti tam tikras lietuviškas vertybes bandyti keisti pasaulį į geresnę pusę. „Tam norime sukurti tam tikrą projektų tinklą, sujungti žmones, kurie dirba įvairiose sferose, bet gali veikti bendrai idėjai įgyvendinti. Dabar norime sukurti kokybiškų žaidimų, lietuvišką mokslinės fantastikos videoserialą, parodyti, kad ir lietuviai gali tai sukurti. Norime diegti jaunimui įsitikinimą, kad svarbu kelti sau didelius tikslus ir jų siekti. Lietuvai to ir reikia, nes daug kas netiki, kad ir čia galima ką gero nuveikti. O videokūrėjai kartais net nesuvokia, kokią didelę įtaką jie daro jaunimui ir kiek daug galima tuo nuveikti, auginant gerą Lietuvos ateitį. Žmonijos istorijoje, kai dar nebuvo ir kompiuterių, žmonės mokėsi iš žaidimų. Ta Lietuvos

dalys, kuri valdo, to nesupranta, nemato iš virtualios erdvės kylančios jėgos“, – sako Lietuvą jau išgarsinęs dvidešimtmetis.

O iš dviejų populiariausių Lietuvos ateities scenarijų – kad Lietuva išsi-vaikščios ir taps senų žmonių valstybe ar kad tapsime pasaulio pažangių technologijų centru, vaikas tiki antruoju, tik, pasak jo, turi pasikeisti mūsų pačių požiūris. „Internetinė globalizacija Lietuvai suteikia didžiules perspektyvas. Tikiu idėja, kad Lietuva gali labai stipriai pažengti į priekį, tapti pažangių technologijų valstybe, kuriančia produktus visam pasauliui – tai galėtų tapti sritimi, kur mes specializuojamės. Lietuvoje labai geros sąlygos dirbti globaliu mastu, o tai gali traukti čia investicijas. Tada žmonės nenorėtų ir iš čia bėgti“, – tokią Lietuvą po šimtmečio mato D. Kniūkšta.

Lengviausia prognozuoti klimato kaitą

Kad ir kaip atrodytų neįtikėtina, šiuo permainų laikotarpiu vis dėlto lengviau prognozuoti, kokia bus oro temperatūra tą vasarį, kai švėsime Lietuvos 200 metų, nei kaip atrodys pramonės įmonės ar kokios bus politinės aktualijos. Prof. A. Bukantis pasakoja, kad Vilniaus Universiteto Hidrologijos ir klimatologijos katedros mokslininkai yra numatę prognozes iki 2100-ųjų, bet įmanomi įvairūs scenarijai – priklausomai nuo to, kiek žemės rutulyje gyvens gyventojų, priklausys ir kaip vystysis pramonė, energetika, taip pat ir atmosferos tarša.

Pagal prognostinius skaičiavimus, vidutinė metinė temperatūra su baziniais 1986–2005 m., iki amžiaus pabaigos gali pakilti 0,7–2,6 laipsnio. Dabar ji 6–7 laipsniai, vadinasi, amžiaus pabaigoje gali būti ir 9–10, kokia būdinga pietinei Lenkijos daliai, pietų Vokietijai. Bet ne visų mėnesių temperatūra pasikeis vienodai: ir toliau prognozuojamas didžiausias žiemos ir vasaros mėnesių atšilimas. O pagal pesimistinius modelius metinė temperatūra gali pakilti 5–6 laipsniais. Tai būtų ypatingai kardinalus pasikeitimas, bet visai tikėtinas, jei pasaulyje sparčiai augs gyventojų skaičius, o kartu ir pramonė.

Kritulių metinė suma pasikeis nelypatingai – padidės truputį, apie 10–15 proc., bet šis padidėjimas teks būtent žiemos mėnesiams – iškris daugiau nei dabar lietaus pavidalo kritulių, o nuo liepos iki rugsėjo, tikėtina, bus sauresingesnis laikotarpis.

Su atšilimu vyks ir kiti klimato kaitos procesai – dažnės ekstremalių reiškinių: jau dabar fiksuojamos ir taps dažnesnės ir sausras, ir stiprios liūtys, neišvengiamai išliks galimi keli šalčio bangų periodai. Temperatūrų, kritulių svyravimas tampa jau šių dienų kasdienybe ir, tikėtina, tokia bus tendencija. „Teks prisitaikyti ir sveikatos apsaugos, energijos tiekimo ir vartojimo srityse, žemės ir miškų ūkio – kiekviename sektoriuje“, – A. Bukantis įspėja, kad jau šiandien reikia rengtis ir ateities orų iššūkiams.

Tad ateitis mums rengia daug siurprizų. „O geriausias būdas nuspėti ateitį yra ją sukurti“, – V. Lašas cituoja kompiuterių mokslininką Alan Kay.

Pabaiga

Lietuvių mokykla Vašingtone

Vasaris Nr. 6

ATŽALYNAS

„Auk, žydėk, klestėk ir savo Tėvynę mylėk!“

Stiebkimės, tieskime rankas į viršų lyg žali medžiai į dangų, aukime savo mintimis ir tobulėkime savo dvasia, gerais darbais puoškime save ir garsinkime Tėvynę.

TĖVYNĖ,

*Tiktai mūsų meilėj – tu didžiulė.
Mūsų delnuose – tu nesudeginama.
Mūsų ilgesy – brangiausia pasaka.
Mūsų akyse tu – saulės kraštas.*

J. Degutytė

MOKINIŲ MINTYS APIE ATSAKOMYBĘ

Gertrūda

„Tu negali išvengti rytojaus atsakomybės, išsisukdamas nuo jos šiandien“, – rašė JAV prezidentas Abraham Lincoln.

Atsakomybė yra neišvengiamas dalykas. Atsakingi turime būti kiekvieną dieną. Privalome dirbti, pabaigti projektus, mokytis, šnekėtis su šeimyna, rūpintis kitais. Reikia išmokyti ugdyti atsakomybę, priimti net ir sunkiausius sprendimus, už ką esame atsakingi. Laisvė irgi yra atsakomybė, dėl laisvės reikia kovoti ir vėliau ją saugoti ir išlaikyti.

Lietuviai, atrodo, visada kovojo už savo laisvę. Švenčiame dvi Nepriklausomybės dienas: Vasario 16-ąją ir Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dieną – Kovo 11-ąją. Mes žinome, kada iš mūsų buvo atimta laisvė. Lietuviai žino laisvės kainą, todėl prisiima atsakomybę saugoti ją. Kad pasiektų laisvę, dirbo ilgus metus. Kai Lietuva tapo laisva, atsirado atsakomybė – savarankiškai spręsti valstybės reikalus ir rūpintis tauta. Tam buvo ruošasi, todėl nebuvo kada atidėti šių reikalų. Nuo atsakomybės mes negalėjome išsisukti.

„Tu negali išvengti rytojaus atsakomybės, išsisukdamas nuo jos šiandien“, – vadinas, jei kažko nepadarai šiandien, nereikia, kad to nereikės daryti vėliau. Atsakomybė nėra toks dalykas, kuris dings. Ignoruoti atsakomybės negalima, nes ji yra svarbi.

Aistės Ray nuotr.

Su 99-uoju gimtadieniu, LIETUVA!

Senelių išmintis sako: „Septynios bėdos – viena atsakomybė.“

Šis mėnuo mokykloje buvo skirtas atsakomybei ugdyti. Visi budėjome, kad atsakomybė nebūtų užmiršta už durų.

Žmonijos atsakomybė už planetą. Šeimos atsakomybė už vaikų saugumą ir gerovę, už auklėjimą. Mokinių atsakomybė už mokslą, už namų darbus... Mokytojų atsakomybė už savo darbą, už pamokos kokybę, už dėmesį mokiniams.

Trys dešimtakai (iš k.): Vaidas, Gertrūda ir Tomas.

Ilonos Verbušaitienės nuotr.

Tomas

Kodėl laisvė ir atsakomybė yra natskiriamos? Daugeliui laisvė yra laisvas pasirinkimas, kiekvienos dienos reikalų sprendimas. Manau, kad kasdieniame gyvenime atsakingas žmogus yra laisvas. Visi siekia laisvės ir laimės, nes tai yra žmogaus dvasinis turtas. Nė vienas žmogus nebūdamas laisvas, ne-

sijaus laimingas. Laisvė vienam gali būti išsivadavimas iš okupacijos, kitam – išsivadavimas nuo kito žmogaus. Vienam laimė gali būti šalies pergalė, o kitam – mažas jo paties pasiekimas. Atsakingas ir laisvas žmogus bus sėkmingas ir pasieks savo laimę.

Lietuva siekė šalies laisvės ir atsakingai kovojo. Tokia tautos atsakomybė už laisvę lėmė šalies laimę. Lais-

vę reikia nuolat ginti – tai yra visų piliečių atsakomybė.

Vaidas

„Laisvė reiškia atsakomybę. Štai kodėl dažnas jos bijo“, – rašė airių rašytojas George Bernard Shaw. Visi nori būti laisvi, bet, būdami laisvi, turi atsakyti už savo veiksmus patys, turi patys spręsti daugybę klausimų, problemų ir imtis atsakomybės už sprendimų rezultatus. Ir tai ne visada ne visiems būna patogiu. Vis tiek žmonės nori būti laisvi, kad būtų savimi, kad nereikėtų vykdyti kitų nurodymų. Valstybės nori būti nepriklausomos nuo kitų šalių, pačios spręsti savo reikalus.

Lietuva, tapusi laisva, rūpinasi šalies žmonių gerove, kuria naujus įstatymus, rūpinasi šalies saugumu, ekonomika. Ypač svarbi sritis yra švietimas, kad jaunimas įgytų gerą išsilavinimą, kad galėtų kurti šviesesnę, saugesnę, laimingesnę Lietuvos ir savo ateitį. Didžiausia šalies atsakomybė už saugią ir teisingą bendradarbiavimo su kitomis valstybėmis politiką.

PADĖKA

Vasario 16-oji – valstybės atkūrimo diena, mūsų vienybės ir laisvės šventė.

Būtent šią dieną, valstybei ir kiekvienam lietuviui svarbią dieną, Lietuvių mokyklos Vašingtone bendruomenė dėkoja mokyklos pagrindiniams rėmėjams: Lietuvių Fondui ir Kazickų šeimos fondui už paramą, kuri leidžia mums išlaikyti lietuviškąjį paveldą ir tradicijas išeivijoje.

Būkime visi savo tautos ir savo žemės sūnūs ir dukros, mylėkime savo tėvynę, jos istoriją, kalbą!

Darželinukai pradeda rašyti

Kalbėdami apie šeimą, prisime- name šeimos atsakomybę už vaikų ateitį. Šiandien, žvelg- dami į mokinius, kaip veidrodyje jų akelėse matome šeimos atspindį. Džiaugiamės ir didžiuojamės šeimomis, su begaline meile ir dėmesiu be- sirūpinančiomis savo vaikais – mūsų mokiniais.

Šeštadienio rytą darželio klasėje buvo šilta ir jauku. Kalbėjome apie raidelę „Š“, rinkome žodžius, praside- dančius šia raide. Vienas labai svar- bus žodis – ŠEIMA. Mokėmės atpažinti ir perskaityti skiemenis su šia raide, padarėme porą darbelių: iš plėšyto spalvoto popieriaus skiautelių sukli- javome šviesoforą, iš širdelių sukūrėme spalvingus medžius, kurių kamienas simbolizuoja šeimą. Namuose mažieji patys parašė trumpus rašinėlius apie save, apie savo šeimą, ką jie kartu mėgsta veikti.

Yra nuostabu matyti šypsenas ir meilę vaikučių veiduose, kai jie pasako- ja apie mamytę, tėvelį, motulę ir visus artimus jiems žmones. Šaunuoliai darželinukai!!!

„Medžiai“ Aušros Nativi nuotr.

Mokytoja Aušra Kauffman

Piešiame Lietuvą

Mokykloje vyko mokinių šeimų piešinių konkursas. Svarbiausia sąlyga, kad piešinį pieštų visa šeima. Konkurse dalyvavo 10 šeimų. Piešiniai mus nustebino, nuoširdžiai džiaugėmės šeimų organizuotumu, darbų meniškumu. Konkursą laimėjo Egidijaus Paurio šeima, nupiešusi iš viešnagės Lietuvoje atsiminimų piešinį „Joninės“. Sveikiname nugalėtojus: Nidą, Silą, Joną, Janny, Egidijų Paurius.

„Atžalyno“ info

„Joninės“ Paurių šeimos piešinys

Projektas „Kultūros epochos – istorija ir literatūra“

Vasario 4 dieną mokykloje dešimtokai atsi- skaitė už pusę metų vykusį projektą „Kultū- ros epochos – istorija ir literatūra“. Kiekvieną savaitę mokytojos Monika ir Dovė dirbo kartu su mo- kiniais: Monika pristatydavo svarbiausius istorijos įvykius ir kitus aspektus, o Dovė – literatūros, kul- tūros bruožus. Projekto metu buvo gilinamos žinios

apie keturias epochas – iš Antikos, iš Viduramžių, Re- nesanso ir Baroko. Besigilinant į šias epochas, mo- kiniams teko pasirinkti projekto atsiskaitymo formą, buvo skiriama laiko konsultacijoms, kurių metu mo- kiniai pristatydavo savo darbo eigą ir pateikdavo klausimus. Kad viskas atrodytų labai svarbu ir rim- ta, į projekto pristatymą buvo pakviesti mokinių tė- vai ir mokytojai.

Vaidas kalbėjo apie keturių epochų ryškiausius valdovus, pasirinko jų charakteristiką perteikti kaukėse, ant jų piešė įvairius simbolius. Antikos epo- chos pristatė Julijų Cezarį, Romos imperatorių, kar- vedį, rašytoją, Viduram- žių – Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės kuni- gaikštį Vytautą Didįjį, Baroko – Henriką Valua, kuris 1573 m. buvo iš- rinktas Lenkijos ir Lie- tuvos valstybės karaliu- mi, Renesanso – Zigimą Vazą, kuris 1587 m. buvo karūnuotas Lenkijos ir Lietuvos valstybės kara- liumi.

Herkus ir Gertrūda sukūrė kompiuterinį žai- dimą „Kelionė per epo- chas“. Žaidime iškėlė ke-

NORIU PAPASAKOTI

Labai džiaugiamės mokyklos mažaisiais, kurie jau rašo rašinėlius, pasakoja savo įspūdžius, reiškia savo nuomonę lietuviškai. Skaitytojams pateikiame porą jų darbelių. O Kristupas turi didelę svajonę, kuria su Jumis pasidalins.

Jokūbas Evelinos Koubayati nuotr.

Tigras

Draugas man padovanojo mažą tigriuką. Tada aš buvau mažas ir labai norėjau su juo žaisti.

Jo kailiukas yra minkštas, pū- kuotas ir dryžuotas, todėl aš jį pava- dinau Dryžuotuku. Mano tigriuko ruda nosytė, ilga uodega, dvi didelės akys, balti ūsai ir stačios ausys. Jis la- bai gražus. Gaila, aš užaugau ir dabar su juo nebežaidžiu. Mano mylimas tigriukas dabar gyvena tarp kitų minkštų žaislų. Su juo žaidžia mano maži pusbroliai, kai ateina į svečius.

Dryžuotukas iki šiol yra mano iš- tikimas draugas.

Jokūbas, 2 klasė

Mano šeima

Aš esu Talia. Man greitai bus šešeri metai. Aš mėgstu, šokti, dainuoti lie- tuviškas daineles ir daryti atvirukus. Man patinka ir matematika.

Mano šeimoje yra penki žmonės ir labai gražus šuniukas Rokis. Mano mamulė (mamytė) mumis rūpinasi ir labai myli. Mus veda į muziejų, į par- ką, į planetariumą ir į kiną.

Mano tėtukas yra labai geras ir kartais nusiveža mane į darbą, nes man ten įdomu. Tėtukas mane išmo- kino gražių dainelių arabiškai ir mes kartu dainuojam.

Mano motulė (mamulės mama) yra labai miela ir švelni. Ji mus veda į mo- kyklą ir verda skanias košytes. Motu- lė mane mokina dainuoti lietuviškai ir groti varpeliais.

Aš turiu vyresnį brolį ir mes kar- tu gražiai žaidžiame. Jis mane mokina skaityti ir pasako įdomių dalykų.

Mums patinka keliauti, žaisti sta- lo žaidimus, dainuoti.

Talia Koubayati, darželinukė

Talia E. Koubayati nuotr.

Mano svajonė

Turiu labai aiškią svajonę.

Aš norėčiau pastatyti Lietuvoje amerikietišką kalnelių parką. Tame parke pardavinėtų lietuviškus tradi- cinius patiekalus: kugelį, cepelinus, bulvinius blynus ir, žinoma, ledus. Parko pakrašty dirbtų tokios parduo- tuvės kaip „Lego“, šalia tų parduotu- vių stovėtų maži kioskeliai, kuriuose siūlytų paragauti obuoliukų su kara- mele.

Dar tame parke būtų dinozaurai, o aplink juos trykštų fontanai. Vasaros metu žmonės galėtų pramogauti ir vandens parke. Parko centre tyvu- liuotų didžiausias ežeras, pilnas žuvų, jo pakraštyje – daugybė mažų valtelių. Galima būtų tomis valtelėmis ežeru įrstyti. O žiemos metu, kada vanduo pasidengia ledu, galima būtų pastaty- ti ežero vidury pačią gražiausią Kalė- dų eglę. Žmonės galėtų čiuožinėti pa- čiūžomis ir grožėtis egle.

Užmerkit akis ir įsivaizduokit, kaip gražu.

Kristupas Vorobjovas, 7 klasė

Tomas kalba apie architektūros stilius. Ilonos Verbušaitienės nuotr.

Marija Dainienė

Nukelta į 13 psl.

LIETUVA IR PASAULIS

Parengė Vitalius Zaikauskas

Sieks palankiausių sąlygų emigrantams

Vilnius (ELTA) – „Brexit“ derybose Jungtinė Karalystė sieks geriausių įmanomų sąlygų šioje šalyje gyvenantiems Europos Sąjungos (ES) piliečiams, sakė David Davis – Jungtinės Karalystės ministras, atsakingas už britų pasitraukimą iš Bendrijos. Po susitikimo Vilniuje su premjeru Sauliumi Skverneliu D. Davis žurnalistams teigė, kad Londonas suinteresuotas imigrantų teisių užtikrinimu po „Brexit“.

Pasak ministro, emigrantų statuso klausimą tikimasi išspręsti netrukus po to, kai Londonas oficialiai iniciuos pasitraukimo iš ES procedūrą – to tikimasi iki šių metų kovo pabaigos. D. Davis pabrėžė, kad britai po „Brexit“ su ES norėtų „visa apimančio“ laisvosios prekybos susitarimo, išlaikant šiuo metu esančius Londono-Briuselio santykių elementus teisingumo, vidaus reikalų kovos su terorizmu, keitimosi žvalgybine informacija srityse.

Ministras dar viešėdamas Rygoje neigė, kad Londonas bandys finansiniais instrumentais siekti Baltijos valstybių palankumo būsimose „Brexit“ derybose, reaguodamas į „The Times“ straipsnį, jog Britanija gali peržiūrėti savo Azijai ir Afrikai skiriamą finansinę paramą, didesnius pinigų srautus nukreipdama į Centrinę Europą ir Baltijos valstybes.

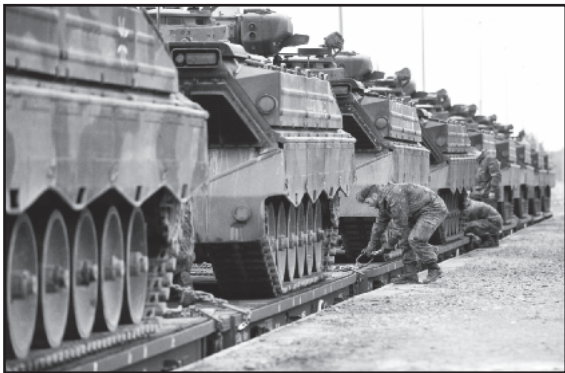
Premjeras S. Skvernelis pabrėžė, kad Lietuva suinteresuota visų ES judėjimo laisvių išlaikymu su JK po pasitraukimo, iškaitant ir vienodą imigrantų iš Rytų ir Vakarų Europos traktavimą. Ministras pirmininkas taip pat skeptiškai įvertino britų spaudos pateiktą informaciją. „Čia, matyt, yra nerimti dalykai, Lietuva nėra neišsivysčiusi valstybė. Kalbant apie paramą, skirtą Afrikos valstybėms, Lietuva negali būti paramos gavėja, nes yra kitas išsivystymo lygis“, – sakė S. Skvernelis.

Vokiečių karinė technika juda Lietuvos link

Vilnius (ELTA) – Penktadienį į Šeštokų geležinkelio stotį iš Vokietijos atvyks traukinio sąstatas su karine technika, skirta Lietuvoje dislokuotam ir Vokietijos vadovaujamam NATO batalionui.

Į Šeštokus bus atgabenti 6 tankai „Leopard 2“, 20–30 kovos mašinų „Marder“, įvairios kitos inžinerinės technikos, kuri vėliau keliais bus pervežama į Ruklą, kur dislokuotas NATO batalionas.

Antradienį šis traukinio sąstatas išvyko iš pietinėje Vokietijos dalyje esančio Grafenvero. Rukloje dislokuotas batalionas oficialiai pristatytas

Iš pietinėje Vokietijos dalyje esančio Grafenvero sąstatas pajudėjo Lietuvos link. EPA–ELTA nuotr.

vasario pradžioje. Visą kovinę grupę sudarys apie 1 200 karių, iš jų apie 450 bus iš junginiui vadovaujančios Vokietijos.

Visuomenininkai visgi gamins paminklą Vyčiui

Vilnius (BNS) – Visuomeninių organizacijų ir pavienių asmenų sukurtas Vyčio paramos fondas ketina gaminti Lukiškių aikštei skirtą paminklą, nepaisydami neigiamo sostinės mero Remigijaus Šimašiaus požiūrio į šį projektą.

Fondas planuoja pasirašyti preliminarą sutartį su Vyčio paminklo konkursą laimėjusiu skulptoriumi Arūnu Sakalausku. Pasak Vyčio paramos fondo atstovo Viliaus Kavaliausko, tai reiškia, kad paminklas bus pradėtas gaminti.

V. Kavaliauskas apgailestavo, kad sostinės savivaldybė ir nebendradarbiauja šiuo klausimu su visuomenininkais.

V. Kavaliauskas pabrėžė, kad idėja Lukiškių aikštėje pastatyti paminklą vienam iš valstybės simbolių – Vyčiui, gimė ne valdžios, o visuomenės atstovams. Ją remia daug žinomų, garsių žmonių, įsteigtam specialiam komitetui vadovauja kadenciją baigęs Prezidentas Valdas Adamkus.

Konkursą Vyčio skulptūrai sukurti rengęs Vyčio paramos fondas siūlo Lukiškių aikštėje statyti klaidėdiečio skulptoriaus A. Sakalausko realistinį kūrinį „Laisvės karys“.

„Laisvės karys“ Lukiškių aikštėje turėtų atsirasti iki kitų metų. 15 min.lt nuotr.

Daugiau nei šešių metrų aukščio bronzinio Vyčio išliejimas kainuotų apie 300 tūkst. eurų, dar apie 250 tūkst. eurų kainuotų postamentas, kuriame būtų įamžinti svarbiausi mūšiai.

Visuomenininkų tikslas – kad Vyčio skulptūra Lukiškių aikštėje stovėtų 2018 m. vasario 16 dieną, kai Lietuva minės valstybės atkūrimo šimtmetį.

Šiuo metu Lukiškių aikštė uždarė, ji rekonstruojama, darbus ketinama pabaigti iki šių metų rudens.

Prezidento dieną – demonstracijos

New Yorkas (BNS) – Daugelyje JAV miestų tūkstančiai demonstrantų, šaliai minint Prezidento dieną, protestavo prieš naująją valstybės vadovą Donald Trump.

Protestai, pavadinti „Ne mano prezidento diena“, toli gražu nepritraukė tiek žmonių, kiek jų buvo išėję į gatves po sausio 20-ąją įvykusios respublikonų prezidento inauguracijos, kai protestavo daugiau kaip milijonas, bet žinia buvo panaši.

Tūkstančiai protestuotojų su vieliavomis buvo išsiriškiavę prie Centrinio parko Manhattane ir skandavo. „Trump režimas turi kristi“, „Išsaugokit konstituciją“, „Pradėkit melagio

apkaltą“.

Mitinge Los Angeles centre taip pat dalyvavo tūkstančiai. Demonstrantai ragino atkreipti dėmesį į D. Trump priemonės prieš imigraciją ir jo partijos reakciją į klimato kaitą bei aplinką, skandavo: „Meilė, o ne neapykanta daro Ameriką didžią“.

Po kelis šimtus žmonių mitingavo Čikagoje ir Washingtone. Dešimtys žmonių žygiavo per Atlantos (Georgia) centrą ir reikalavo apkaltos prezidentui. Salt Lake City protestuotojų minia reiškė nepritarimą D. Trump ir jo administracijos pozicijai tokiais klausimais kaip aplinkosauga, imigracija, žodžio laisvė ir Rusija.

Paskirtas Nacionalinio saugumo patarėjas

Washingtonas (Diena.lt) – JAV prezidentas Donald Trump nacionalinio saugumo patarėju paskyrė JAV kariuomenės generolą leitenantą Herbert R. McMaster vietoje praėjusią savaitę atsistatydinusio Michael Flynn.

Šis karininkas – žymus kovos su antivyriausybinėmis jėgomis ekspertas. „Jis yra labai visų gerbiamas kariuomenėje, ir mums didelė garbė jį turėti“, – sakė D. Trump.

JAV prezidentas teigė, kad naujasis jo patarėjas dirbs kartu su nacionalinio saugumo patarėjo pareigas einančiu dimisijos generolu leitenantu Keith Kellogg, o judviejų bendradarbiavimas bus „labai ypatingas“.

H. R. McMaster pastaruoju metu vadovavo Sausumos pajėgų pajėgumų ir integracijos centrui bei yra JAV Sausumos pajėgų karinio parengimo ir doktrinos vadovybės centro Fort Justice vado pavaduotojas. Anksčiau jis vadovavo skaidrumo darbo grupei Afganistane.

Jis taip pat atliko svarbų vaidmenį Irako bei Persijos įlankos karuose. Be to, H. R. McMaster yra pagarsėjęs JAV kariuomenės vaidmens Vietnamo kare kritikas.

D. Trump, H. R. McMaster ir K.

H. R. McMaster patarinės nacionalinio saugumo klausimais. Alchetron nuotr.

Kellogg po pareiškimų ignoravo žurnalistų klausimus ir plačiau nekommentavo.

Pranešama, kad praėjusią savaitę D. Trump pasiūlymą užimti šias pareigas atmetė į atsargą išėjęs viceadmiralas ir buvęs karinio laivyno specialiųjų pajėgų (SEAL) narys Robert Harward. Teigiama, kad R. Harward nepatiko, kad jis negavo jokių garantijų, jog saugumo politikai vadovaus Nacionalinio saugumo taryba, o ne D. Trump politiniai patarėjai. Kituose pranešimuose sakoma, kad jį atbaidė Baltuosiuose rūmuose tvyrantis chaosas.

Švedija nesijungs prie karinių aljansų

Maskva (Alfa.lt) – Stokholmas neketina jungtis prie jokio karinio aljanso, pareiškė Švedijos užsienio reikalų ministrė Margot Wallstrom.

„Švedijos nepriėjungimo prie karinių blokų politika yra tvirta. Švedija savo saugumo politiką sprendžia nepriklausomai“, – po derybų Maskvoje su Rusijos užsienio reikalų ministru Sergejumi Lavrovu sakė M.

Wallstrom.

Rusijos diplomatijos vadovas savo ruožtu pagyrė Švedijos ir Suomijos neutralitetą ir išreiškė įsitikinimą, kad tokia pozicija garantuoja stabilumą Europoje.

Tiek Švedija, tiek Suomija yra Europos Sąjungos narės, bet nepriklauso NATO kariniam aljansui, nors palaiko su juo glaudžius ryšius.

Prancūzė nenusileido Libano muftijui

Beirutas (BNS) – Prancūzijos kraštutinių dešiniųjų stovyklos kandidatė į prezidentus Marine Le Pen atsisakė susitikti su Libano didžiuoju muftijumi, kai jo padėjėjai paprašė politikės susitikimo metu ryšėti skarelę.

Su trijų dienų vizitu Libane viešinti M. Le Pen susitiko su šalies aukšto rango pareigūnais.

Buvo numatytas M. Le Pen susitikimas su didžiuoju musulmonų sunitų muftijumi šeichu Abdel-Latif De-

rian.

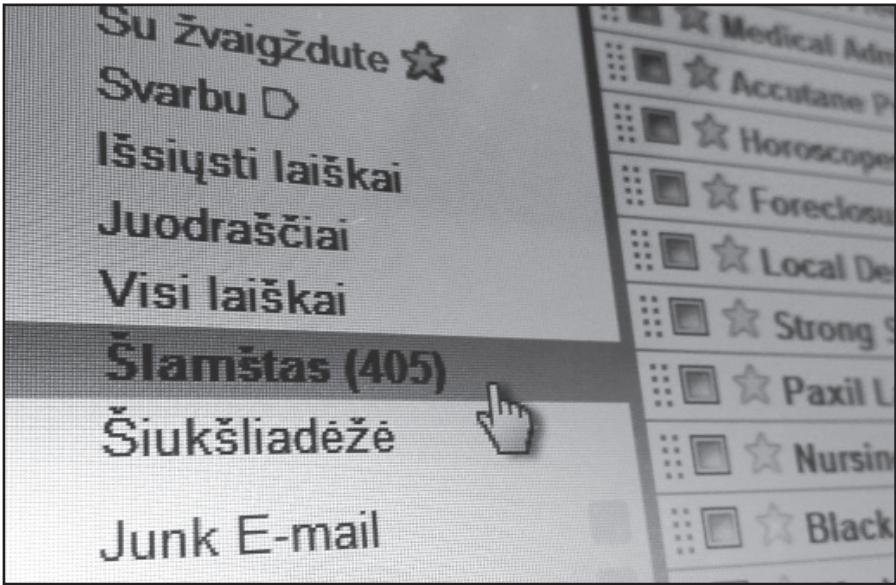
M. Le Pen atvykus į muftijaus biurą, vienas iš jo padėjėjų padavė politikai skarelę ir paprašė ją užsirišti. Politikė atsisakė tai padaryti.

M. Le Pen nurodė, kad anksčiau buvo susitikusi su Egipte įsikūrusio pagrindinio sunitų dvasinės minties centro „al Azhar“ didžiuoju muftijumi ir tąsyk skarelės neryšėjo.

Kai politikai buvo pasakyta, kad Libane laikomasi kitų tradicijų, ji nuėjo prie savo automobilio ir išvyko.

VERSLO NAUJIENOS

Klaidos, kurias daro net 95 proc. pardavėjų

El. laiškai su pasiūlymais pirkti turėtų būti glaustesni, labiau asmeniški ir užtikrinti.

Kiekvienas esame gavę kokį nors pasiūlymą el. paštu ir pagalvojome, kad tas, kas siunčia, tikriausiai neturi supratimo, ką daro. Tik 5 proc. pasiūlymų pirkti el. paštu yra sėkmingi.

Didžiausias iššūkis B2B (angl. business to business) sektoriuje dirbantiems pardavėjams – savo šaltaisiais el. laiškais pasiekti tinkamus žmones, teigia tinklalapis „Predictable Revenue“. Užuoat eikvojant laiką siunčiant laiškus bet kam, reiktų pagaltvoti, kaip jį išnaudoti išmincingai. Todėl prieš siunčiant pasiūlymus pardavėjams reiktų išsiaiškinti, kurie žmonės konkrečioje įmonėje priima sprendimus ir išmano vertę to, ką ketinama pasiūlyti.

Gera šaltųjų el. laiškų siuntimo taktika generuoja klientus, tuo tarpu atsitiktinis laiškų siuntinėjimas bet kam mažina reakcijos į juos tikimybę, o blogiausiu atveju, kenkia reputacijai. Skaičiuojama, kad maždaug 95 proc. pardavėjų patiria nesėkmę, nes daro tas pačias klaidas. Norint pereiti į sėkmingų 5 proc. pusę, reiktų atkreipti dėmesį į keturis esminius dalykus.

Kodėl niekas neatsako

Pirma, el. laiškai yra per ilgi.

Atminkite, kad asmuo, kurį bandote pasiekti el. paštu, tikriausiai neturi daug laiko savo dienvarkėje ir dėl pastovaus laiko stygiaus, neperskaitytų laiškų jo el. pašto dėžutėje skaičius kasdien auga. Ką jie geriausiu atveju gali padaryti, tai greitai akimis permesti laišką. Jį atidaryti gali priversti konkreti temos eilutė, o laiškas tikrai bus perskaitytas, jeigu jį atsidarius taip pat nebus per daug sakinių apie nieką. Todėl reiktų vengti ilgų įžangų ir geriausia – 2–4 sakiniiais nusakyti esmę, pasidalinti keliais faktais.

Antra, siunčiama informacija yra per sunki.

Paruoštą el. laišką reiktų pabandyti pačiam paskaityti, ar jis skaitosi lengvai. Siūlomas produktas gali būti tikrai nuostabus, bet jeigu el. laiške išvardijama labai daug jų teigiamų savybių ir vertės, asmuo, kuris skaitys, gali būti užverstas per dideliu informacijos kiekiu. Informacija turi būti aiški ir glausta, o svarbiausi dalykai turėtų būti paryškinti. Atminkite, kad įvardindami vertę turėtumėte atsižvelgti į konkretų klientą ir pasiūlyti tai, kas jam tinka labiausiai.

Trečia, dėmesys sau, o ne jiems.

Šaltojo el. laiško tikslas – įtikinti pirkti. Tai reiškia, kad dėmesį reikia sutelkti į klientą, o ne į save. Negalima išvardinti sąrašo, kokia nuostabi yra jūsų bendrovė, vietoj to reiktų pažymėti, kurios jūsų bendrovės stiprybės gali būti naudingos konkrečiam klientui. Norint pristatyti vertę potencialiam klientui, reiktų pabandyti atsakyti į klausimus: „Ką mūsų bendrovė gali padaryti, kad klientui būtų lengviau? Kokią kliento problemą gali išspręsti mūsų pasiūlymas? Ar tai padės klientui sutaupyti, uždirbti daugiau?“. Nesvarbu, kokie bus atsakymai, svarbu susikonscentruoti į vertės klientui pasiūlymą.

Ketvirta, per daug dalykiškas tonas.

Šabloniniai laiškai atrodo beasmeniai, netikri, o neretai ir išgalvoti, suklastoti. Siunčiantys el. laiškus mažiausiai galvoja apie tai, kad jų laiškas gali būti ištrintas kaip šlamštas. Kad taip neatsitiktų reikia sukurti išpūdį, kad laišką skaitysiantis žmogus nepagalvotų, jog laišką siunčia robotas.

Supratus pagrindines klaidas, belieka patobulinti el. laiškus ir būti užtikrintiems, kad atsakymų į juos bus daugiau. Tai padaryti padės trys principai – glaustai, asmeniškai, užtikrintai.

Jolita Mažeikienė „Verslo žinios“

Euro ir kitų valiutų santykiai (2017 metų vasario 22 d.)

- 1 USD (JAV doleris) – 0,95 €
- 1 AUD (Australijos doleris) – 0,72 €
- 1 CAD (Kanados doleris) – 0,72 €
- 1 GBP (Didžiosios Britanijos svaras sterlingų) – 1,18 €
- 1 NZD (Naujosios Zelandijos doleris) – 0,68 €

Skrydžiai iš Lietuvos oro uostų po visą pasaulį?

Didindami Lietuvos pasiekiamumą, Lietuvos oro uostai (LOU) paskelbė remiantys vežėjus, kurie imsis iš Vilniaus, Kauno ir Palangos oro uostų skraidinti keleivius naujomis kryptimis, kurios būtinos Lietuvos ekonomikos augimui, verslo ryšių ir tarptautinių projektų plėtrai bei atvyksta-mojo turizmo skatinimui. Į naują paramos paketą iš Maršrutų plėtros fondo skrydžių bendrovės pretenduoti gali iki spalio 23 dienos.

Valstybė suinteresuota naujų krypčių atsiradimu bei intensyvesniais skrydžių tvarkaraščiais, nes taip augs Lietuvos pasiekiamumas, o tai suteiks papildomą impulsą šalies ekonomikos augimui. Išaugęs pasiekiamumas – gera žinia ir šalies gyventojams, nes pasaulis taps atviresnis ir jie galės greičiau, lengviau keliauti“, – sako susisie-kimo ministras Rokas Masiulis.

„Globalėjančiame pasaulyje tarptautiniai ryšiai tampa vis intensyvesni, o žmonės keliauja vis toliau ir dažniau, todėl nustatę reikalingiausias bei naudingiausias kryptis, apskaičiavę esamas Lietuvos oro uostų apkrovas ir technologinę aviakompanijų ir lėktuvų gamintojų pažangą, įvertinę keleivių poreikį bei numatę augti galinčias kryptis, sudarėme sąrašą iš kelių dešimčių oro uostų – į juos būtų galima vykdyti skrydžius iš mūsų oro uostų. Taip pat sudarėme sąrašą tų oro var-tų, į kuriuos skrydžius norėtume su-tankinti“, – sako LOU generalinis di-rektorius Gediminas Almantas.

Pasak G. Almanto, dėl Maršrutų plėtros fondo paramos iš Lietuvos oro uostų 2016 metais keleiviai galėjo rink-tis aštuonis reguliariusius maršrutus – iš Vilniaus į Berlyno Tegelio oro uos-tą, Ciurichą, Stokholmą, Taliną, o iš Palangos – į Varšuvą, Londono Lutono oro uostą, Kijevą bei Minską. Paremtos oro linijų bendrovės „airBaltic“, „Germania“ SAS, „Adria Airways“, LOT, „Wizz Air“, „Ukraine International Airlines“ ir „Belavia“ per metus šiais maršrutais skraidino beveik 89 tūkstančius žmonių.

Naujajame kvietime oro linijoms siūloma iš Vilniaus oro uosto skrai-dinti į Tbilisio, Astanos, Pekino, To-

kijo, New Yorko, Čikagos, Prahos, Že-nevos, Venecijos, Dohos, Dubajaus ir kitus oro uostus. Iš Kauno oro uosto daugiausiai ieškoma naujų skrydžių į Skandinaviją: Helsinkio, Lulėjos, Oulu, Oslo, Tampere, Trondheimo, Turku, Umėjos oro uostus. Iš Palangos siūlo-ma skraidinti į Bilundą, Diuseldorfą, Hamburgą, Dubliną, Helsinkį, Sankt Peterburgą.

Taip pat siūloma didinti skrydžių skaičių iš Vilniaus į Amsterdamą, Berlyną, Briuselį, Kopenhagą, Hel-sinkį, Londoną, Milaną, Madridą, Bar-seloną, Maskvą, Paryžių, Romą, Tel Avivą ir Vieną.

Numatoma, kad ilgiausias para-mos teikimo laikas – 3 metai, maksi-mali vienam vežėjui suteikiamos pa-ramos vertė – 200 tūkst. eur. Lėšos ga-lės bus skiriamos naujojo maršruto rinkodarai ir reklamai bei išikūrimo oro uoste išlaidoms, kurias bendrovė patirs pradėdama naują maršrutą ar tankindama esamą tvarkaraštį. „Tai yra maksimali suma, kurią Lietuvos oro uostai gali skirti aviakompani-joms dėl valstybės pagalbos ribojimų. Didesnės pagalbos skyrimą Lietuvos oro uostams, kaip valstybės valdomai įmonei, riboja teisės aktai. Ši suma aviakompanijoms yra labiau simboli-nė“, – pažymi G. Almantas.

Numatoma, kad naujieji skrydžiai turi būti vykdomi ne rečiau nei dukart per savaitę, o pirmieji keleiviai pradėti skraidinti ne vėliau nei kitų metų ge-gužės 31 d.

Lėšos bus skiriamos iš Maršrutų plėtros fondo – jo investicijomis siekiama didinti šalies pasiekiamumą tiesioginiais skrydžiais, ypač tomis kryptimis, kurios būtinos Lietuvos ekonomikai augti, verslo ryšiams ir tarptautiniams projektams plėsti bei atvykstamajam turizmui skatinti.

2016 m. iš šio fondo buvo skirti 800 tūkst. Eur, kurie atiteko 5 oro linijų bendrovėms. Dvi iš jų pradėjo skrai-dinti keleivius iš Palangos į Glazgo ir Borispolio oro uostus, taip pat sutan-kinti skrydžiai iš Palangos į Minską ir iš Vilniaus į Taliną bei Stambulą. Ska-tinant maršrutų plėtrą, remiamasi gerąja Vakarų ir Šiaurės Europos ša-lių patirtimi.

Tv naujienos.lt

Išrinkti gražiausi lietuviški įmonių pavadinimai

Minint Tarptautinę gimtosios kalbos dieną, Kultūros ministerijoje paskelbti Gražiausių lietuviškų įmonių pavadinimų konkurso nugalėtojai. Šiais metais paskelbta 14 laurea-tų.

Tarptautinės gimtosios kalbos die-nos proga Valstybinė kalbos inspekcija jau devintus metus rengia Gražiausių lietuviškų įmonių pavadinimų kon-kursą.

Valstybinės kalbos inspekcijos pirmininkas Donatas Smalinskas ren-ginio dalyviams sakė, kad konkurso tikslas – skatinti verslininkus rinktis lietuviškus, taisyklingus, įdomius, ori-ginalius vardus.

Šių metų konkurso nugalėtojais paskelbtos šios įmonės: „Apkabink mėnulį“, „Pusė karalystės“, „Tiesios kreivės“, „Vėjo žingsniai“ ir „Teisin-gumo vartai“ iš Vilniaus, „Duomenų

palėpė“, „Lizė smaližė“ iš Kauno, „Juodaragis“ ir „Juostė“ iš Šiaulių, „Šimtalapė“ iš Alytaus, „Cinamono rūkas“ iš Anykščių, „Dūzgutis“ iš Kau-no rajono, „Žydėjimas vyšnios“ iš Ši-lalės rajono, „Balta sala“ iš Trakų ra-jono.

Įmonių veikla labai įvairi: knygos ir idėjos vaikams, prekyba vonios įranga, šokoladu, informacinės tech-nologijos, vaikų žaidimų kambarys, metalo, konditerijos gaminiai, drabu-žių siuvimas ir prekyba, nekilnojajo-mo turto agentūra, iliuzijų muziejus, teisinės paslaugos, kineziterapijos stu-dija, švenčių dekoravimas.

Naujienu tinklalapio „Delfi“ skai-tytojų sprendimu, šiemet gražiausio lietuviško pavadinimo savininke tapo Vilniuje išikūrusi įmonė „Apkabink mėnulį“.

Mano vyriausybė

MANO VIRTUVĖ

Salotos kiekvienai progai ir ...
be jokios progos

Salotos su silke

Reikės:
1 didelės riebios silkės (be kaulų)
1 pundelio lapinių salotų (tinka ir
gražgarstė – rukola)
10 putpelių kiaušinių
saujos šviežių svogūnų laiškų
2 šaukštų tarkuoto kietojo sūrio
(pvz., Parmesano)

Užpilui:
3–4 šaukštų saulėgrąžų aliejaus
1/2 citrinos sulčių
jūros druskos
šviežiai maltų juodųjų pipirų

Išvirti kiaušinius. Nedideliais ga-
balėliais supjaustyti silkę. Smulkiai
supjaustytas arba suplėšytas salotas
sudėti į dubenį, ant jų uždėti kiaušinių
puseles, o ant viršaus – silkės gabalė-
lius. Užberti susmulkintų svogūnų
laiškų, pabarstyti sūriu. Išplakti alie-
jų su citrinos sultimis, druska bei pi-
pirais ir gautą padažą užpilti ant pa-
ruoštų salotų.

Agurkų ir vištienos salotos

Reikės:
1/2 nedidelio virto viščiuko (be
odos)
5 vidutinio dydžio agurkų

Užpilui:
1 žalios citrinos sulčių
saujos susmulkintų mėtų lapelių
2 šaukštų sojos padažo
1 šaukšto rudojo cukraus
2–3 juodųjų pipirų
2 mažų džiovintos aitrios paprikos
ankštelių
1 šaukšto sezamo aliejaus
jūros druskos

Agurkus supjaustyti išilgai plo-
nais šiaudeliais. Vištieną suplėšyti
(arba supjaustyti) plonais pailgais
pluošteliais, sumaišyti su agurkais.
Grūstuvėje sugrūsti juoduosius
pipirus, aitriąsias paprikas, cukrų ir
druską. Supilti žaliosios citrinos sul-
tis, sojos padažą ir sezamo aliejų. Su-
dėti mėtų lapelius ir suplakti. Užpilti
ant agurkų ir vištienos ir išmaišyti.
Patiekti iškart.

Pastaba: Šios salotos labai tiks, jei
nusprenđėte atsikratyti poros nerei-
kalingų kilogramų.

Salotos su sūriu „Brie“
ir aviečių padažu

Reikės:
Didelio pundo salotų mišinio (1
pakelio)
200 g (7 oz) sūrio „Brie“
1 puodelio kukurūzų dribsnių
2 kiaušinių
aliejaus ir lydyto sviesto kepimui

Padažui:
1/2 puodelio aviečių
1 šaukšto balzaminio acto
1/2 puodelio vandens
2–3 šaukštų cukraus

Sūrį supjaustyti gabaliukais. Kiau-
šinius išplakti su vienu šaukštu van-
dens. Į atskirą dubenėlį suberti ku-
kurūzų dribsnius. Kiekvieną sūrio
gabaliuką pamirkyti plakinyje ir ap-
volioti dribsniuose. Keptuvėje įkai-
tinti aliejų ir sviestą ir apkepti sūrio
gabaliukus iš abiejų pusių, kad gražiai
apskrustų. Sudėti ant virtuvinio
rankšluosčio, kad susigertų riebalai.
Nedideliame puodelyje pakaitinti
uogas su cukrumi ir vandeniu, kol
šiek tiek sutirštės. Tuomet įpilti bal-
zaminio acto ir paragauti, ar užtenka
saldumo. Jei ne – įberti dar cukraus.
Nuimti nuo ugnies ir leisti ataušti.
Salotų lapelius suberti į dubenį,
apdėlioti sūrio gabaliukais ir užpilti
aviečių padažu.

Skanaus!
Jūsų **Indrė**

Kaip ilgai virti putpelių kiaušinius?
Nuotraukoje – kiaušiniai, virti 1, 2, 2,5, 3 ir 4 minutes.
Minkštai virtą kiaušinį turėsite po 2,5 minutės, kietai virtą
(pvz., šioms salotoms) – po 4 minučių virimo.

ATŽALYNAS

Atkelta iš 9 psl.

MERGAIČIŲ PASAKOS

Bailiukas kiškiukas
bijojo žiemos

Seniai seniai giliai miške gyveno
kiškiukas Bailiukas. Jo mėgstamiau-
sias metų laikas buvo vasara, nes švie-
čia šilta saulė, ir jis, kiek tik nori, gali
bėgioti per mišką.
Vasara ir ruduo greitai prabėgo ir
atėjo šalta žiema. Vieną dieną kiškiu-
kas Bailiukas pravėrė savo namelio du-
ris, kad įleistų šiltos saulutės spindu-
lėlį, bet į vidų įkrito balta pudra. Jis pa-
lietė letenėlę ir išsigandęs atšoko atgal.
– K-k-kas čia? – drebėdamas pa-
klausė kiškiukas.
– Oi, tai sniegas, – linksmai atsakė
Pelėda. – Jis krenta iš dangaus, o vai-
kai žaidžia su sniegu. Sniego būna
per visą žiemą.
– Oi, bet man nepatinka, – pasakė
kiškiukas Bailiukas. – Aš einu pamie-
goti. Aš labai bijau sniego.
Ir kiškelis nuėjo į savo šiltą lovą.
Nuo to laiko visi kiškiukai bijo žiemos.

Izabelė Vilimas, 5 klasė

Izabelė Vilimas.
Jono Verbušaičio nuotraukos

Gudruolės lapės nuotyčiai

Senais neatmenamais laikais La-
banoro girioje, prie didelio akmens, sto-
vėjo namelis. Pro langelį pažiūrėjus,
buvo galima pamatyti sėdinčią mažą la-
putaitę Gudrę. Ji ne tik sėdėjo – kepė
pyragą. Ak, kaip skaniai kvėpėjo!
Kai pyragas iškepė, laputytė vi-
sus daiktus rankose išsinešė ir durelių
neuždarė. Po minutės Gudrės draugė
Voverė Rudė praėjo pro apsnigtus na-
melius. Pavargusi ir alkana užuodė
kvapą, užėjo į vidų, viską apžiūrėjo ir
pamatė pyragą. Pagriebė, nusinešė,
pasislėpė ir suvalgė.
Sugrįžusi laputė norėjo padengti
stalą ir, ilgai netrukus, pamatė, kad din-
gęs pyragas. Ji labai piktai suriko:
– Kur mano pyragas?!
Nusiminusi ėjo ieškoti. Greitai
sniege pamatė mažas pėdutes ir rado
trupinėlių. Supratusi pradėjo sekti
pėdsakais. Prie medžio pėdutės pra-
dingo, nes medyje gulėjo prisivalgiusi
voveraitė Rudė.
– Kas? Kas? – atsibudo voverė Rudė.
– Ak, – ji atsiduso. – Aš labai norėjau
valgyti ir buvau labai pavargusi, žinai,
aš ištrigau pusnyje.

Bet Gudrė nebuvo pikta, ji buvo lai-
minga, kad kažkam patiko jos pyragas.
– Nieko tokio, – atsakė laputaitė, –
vis tiek tu esi mano geriausia draugė.

Karolina Ličkūnaitė, 5 klasė

Karolina Ličkūnaitė.

Voverių gyvenimas
žiemą

Pasibaigė ruduo ir atėjo šalta žie-
ma. Voverės visą rudenį sunkiai dirbo
ir rinko sėklas, riešutėlius, giles, juk
jos kažkaip turi išgyventi žiemą.
Greitai pradėjo snigti, o voverė-
tės reikia kažkur gyventi. Pasistatė
jos namą medyje iš šakelių ir lapelių.
Sulindo į namelį ir išmiegojo visą
naktį. Kitą dieną visa žemė buvo bal-
ta ir buvo šalta. Voverės mato – vaikai,
išėję į lauką, stato sniego pilis. Išal-
kusios voverės eina ieškoti maisto.
Jos visos susirenka lesyklėlėje ir val-
go paukščių maistą. Vaikai žiūri, ste-
bi ir nesupranta, kodėl voverės pa-
tinka paukščių maistas. Sočiai prisi-
valgiusios voverės užmigo savo na-
melyje. Buvo labai ilga žiema, jos ilgai
miegojo.
Kai voverytės pabudo, jau lauke
nebuvo sniego, buvo šilta. Žiema pa-
sibaigė ir atėjo pavasaris. Taip voverės
išgyveno žiemą. Dabar jos džiaugsis
pavasariu.

Sofija Vorobjovas, 5 klasė

Sofija Vorobjovas.

Kun. Valdas Aušra

Lietuvoje pristato savo pirmąją knygą

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Prieš pat Vasario 16-ąją šventės į Lietuvą iš Čikagos atskrido evangelikų liuteronų Ziono parapijos kunigas, Mažosios Lietuvos fondo ir draugijos pirmininkas Valdas Aušra. Lietuvoje jis lankosi gana dažnai, tačiau šis apsilankymas – ypatingas, nes kunigas į gimtinę atvyko pristatyti savo pirmosios poezijos knygos „Kelionė arba žodžiai ir vaizdai“. Per dvi savaites Lietuvoje bus surengti net penki šios knygos pristatymai įvairiuose miestuose.

Pasikalbėti apie Mažosios Lietuvos draugijos veiklą, apie poeziją ir kitus dalykus su kunigu susitikome prieš pirmąjį jo knygos pristatymą Kaune Vasario 16-osios išvakarėse. Planavome, kad pokalbiui užteks kokių 45 minučių, bet svečias buvo toks įdomus pašnekovas, kad mūsų pokalbis užtruko gerokai per dvi valandas ir atrodė, kad šį žmogų, kurį mačiau pirmą kartą, pažįstu jau daug metų. Buvo malonu, kad pokalbyje dalyvavo ir jo žmonos Noros mama Ma-

darbui“, – sakė V. Aušra.

Susitikime G. Skamaročius aptarė su svečiu galimybes bendradarbiauti tarp Mažosios Lietuvos fondo ir draugijos bei K. Donelaičio draugijos, nes jų veikla daug kuo panaši ir nukreipta į Karaliaučiaus kraštą. Planuojama rengti bendrus projektus, kartu ieškoti finansavimo, taip pat dėti pastangas, kad Karaliaučiaus krašte, Tilžėje atsirastų lietuviška mokykla. Kunigas pažadėjo bendradarbiauti ir su K. Donelaičio draugijos leidžiamu žurnalu „Donelaičio žemė“, kuris jau praėjusiais metais savo puslapiuose spausdino vieną iš jo eilėraščių.

Paklaustas apie tai, kaip gimė jo pirmoji poezijos knyga, pašnekovas sakė, kad kelias į ją buvo gana ilgas ir nuoseklus. Tai nėra pirmoji jo knyga, nes Vokietijoje buvo išleista kunigo disertacija anglų kalba. Eilėraščiai „Kelionėje“ sudėti chronologine tvarka pagal jų parašymo datą, ir pirmoji data – 2010 metų kovas. Knygą užbaigiančios „Piligriminės elegijos“ buvo sukurtos per keliolika praėjusių metų birželio dienų, kai kunigas lankėsi gimtinėje.

2012 metais kunigas V. Aušra su pagalbiniškais organizavo didelį renginį, kuriuo norėjo pagerbti prieš metus mirusį poetą Justiną Marcinkevičių ir taip paminėti Vasario 16-ąją, keliant klausimą, kas mums yra Lietuva ir kas jai esame mes. Tada bendradarbiaujant su Lietuvos meno ansambliu „Dainava“ ir jo vadovu Dariumi Polikaičiu, „Žaltvykslės“ teatro sambūriu bei su kompozitore iš Lietuvos Nijole Sinkevičiūtė buvo surengtas teatralizuotas meno, kultūros chorinės muzikos renginys „Turbūt ne dėl savęs esu“, kurio metu į Vasario 16-ąją pažvelgta per J. Marcinkevičiaus

kūrinius, o vakarą vainikavo N. Sinkevičiūtės keturių dalių kūrinys „Tavo paukštis ir šauksmas“.

„Renginys turėjo didelį pasisekimą, Lemonto gimnazijos salėje į jį atėjo šimtai žmonių. Šioje salėje 2014 metais surengėme ir Kristijono Donelaičio 300-ųjų gimimo metinių minėjimą, kuris taip pat sulaukė didelio dėmesio, gal kokių 650 lankytojų ir kurio metu skambėjo mano ta proga parašytas eilėraštis „Paėmęs Donelaitį į rankas“. Jo įrašą transliavo ir Lietuvos televizija“, – prisiminė kunigas.

Tad žingsnis po žingsnio kaupėsi eilėraščiai ir maždaug prieš metus kilo mintis išleisti jų knygą. Autorius prisipažino, jog jam atrodė, kad tų eilėraščių yra labai daug, tačiau paaiškėjo, kad ne taip daug – naujojoje knygoje yra 39 kūriniai. Pirmasis knygos „Kelionė“ pristatymas buvo surengtas Ziono parapijos salėje, kur apsilankė apie 120 poezijos gerbėjų.

Naujoji knyga atspausdinta Kaune, spausdinimo „Morkūnas ir Ko“, tad neatsitiktinai būtent Laikinojoje sostinėje, Lietuvos švietimo istorijos

Gerbėjai laukia autografo.

muziejaus salėje ir surengtas pirmasis jos pristatymas Lietuvoje. Šiam miestui knygos autorius turi nemažai sentimentų. Į susitikimą su kunigu atėję žmonės išvydo gražų renginį, kurio metu eilėraščius iš knygos skaitė Kauno kamerinio teatro aktorė Kristina Kazakevičiūtė bei skaitovė Vilma Urniežytė, saksofonu grojo Aleksandras Lakšmanas.

Žiūrovų labai prašomas, pats V. Aušra perskaitė keletą eilėraščių, o paklaustas, kaip jie gimsta ir ar labai tenka pasikankinti, atsakė paprastai – pasirašo lengvai, o jei pradėdama kankintis, tai pradėtas eilėraštis tada nugula į stalčių.

Renginio vedėja, Lietuvos universitetų moterų asociacijos prezidentė Dalia Poškienė, pristatydama knygos autorių, sakė, kad jis gimęs Klaipėdoje, yra tuomečio Vilniaus pedagoginio instituto absolventas, baigęs biologijos studijas, yra dirbęs Lietuvos jūrų muziejuje, Lietuvos mokslų akademijos Ekologijos institute. Jo šaknys – iš garsiųjų lietuvių, jo senelis buvo Mažosios Lietuvos lietuvių sąjūdžio veikėjas Jonas Aušra.

Į Ameriką kunigas pirmą kartą atvyko 1991-aisiais, čia studijavo teologiją, 1995-aisiais grįžo į Lietuvą ir dirbo Vilniaus liuteronų parapijoje, o 1998 metais vėl grįžo į Ameriką ir nuo to laiko gyvena Čikagoje, turi filosofijos daktaro laipsnį, su žmona Nora, kuri yra skulptorė keramikė ir dirba parapijos kapelione užaugino tris vaikus.

„Man buvo labai svarbu, kad šioje knygoje susiliėtų poezija ir fotografija, todėl ši knyga nėra visai įprasta – joje šalia žodžio labai daug ką reiškia vaizdas, todėl ir jos pavadinimas toks – „žodžiai ir vaizdai“. Fotografija aš do-

miuosi nuo 13–14 metų, buvau Klaipėdos fotografijos būrelio narys, vienu metu jam ir vadovavau, dalyvavau ne vienoje parodoje. Norėjau, kad knygoje būtų ir fotografijos, bet tai nėra iliustracijos – jos tarsi pratęsia eilėraščio mintį, suteikia tam tikrą kontekstą, skambesį.

Iš pradžių atrinkau gal kokius du–tris tūkstančius nuotraukų, paskui sumažinau jų skaičių iki 500, ir visos jos man atrodė svarbios, kažką sakančios. Supratau, kad knygoje nuotraukos bus nespaltvotos, nes spalvos daug ką užgožia, o norėjosi kitokio žiūrėjimo. Esu labai dėkingas mano ilgametei pažįstamai dailininkei dizaineri Algei Varnaiti, kuri įdėjo daug darbo, kad knyga būtų tokia, kokia yra. Mūsų bendravimas rengiant knygą ir su ja, ir su knygos redaktoriumi Andriumi Konickiu bei man daug padėjusiais poetu Julium Keleru ir jo žmona Vaida vyko virtualioje erdvėje, ir rezultatu esu patenkintas“, – sakė knygos autorius.

V. Aušra džiaugėsi, kad ir spaustuvė labai atsakingai pažiūrėjo į šį leidinį, nes tam, kad knyga būtų išleista tikrai kokybiškai, net išgijo naujos technikos. Jis davė suprasti, kad tai pirmoji, bet ne paskutinė kūrybos knyga, nes jau turima sumanymų ir idėjų ateičiai.

Po renginio Kaune V. Aušros „Kelionė arba žodžiai ir vaizdai“ pristatyta Klaipėdoje, viešojoje I. Simonaitytės bibliotekoje, taip pat dar laukė pristatymai Tauragėje, Vilniuje, kur ji pristatoma ir Vilniaus knygų mugėje, ir Vilniaus liuteronų parapijoje. Viešna-gės Lietuvoje metu kunigas V. Aušra dar buvo numatęs ne tik susitikti su skaitytojais, bet ir pasakyti pora pamokslų pamaldų metu.

Kunigas V. Aušra savo knygą Lietuvoje pristatys net penkiuose renginiuose.

rija Vencienė, taip pat Kristijono Donelaičio draugijos pirmininkas Gintaras Skamaročius.

Paprašytas papasakoti apie Mažosios Lietuvos fondo ir draugijos veiklą, V. Aušra sakė, kad ta veikla Karaliaučiaus krašte sėkmingai vystoma nuo 1996 metų, ir per tą laiką padaryta tikrai daug įsimintinų darbų. Daugiau kaip dvidešimt metų remiama kultūrinė, švietėjiška lietuviška veikla tame krašte, ir pastaraisiais metais kasmet paremiama po 15–17 projektų, jų finansavimui skiriant po 8–9 tūkstančius dolerių.

„Dar 1995 metais, kai vyko Mažosios Lietuvos fondo suvažiavimas, tuometis šviesios atminties Vilius Trumpjonas pasiūlė atsigręžti į Karaliaučiaus krašto lietuvių ir padėti jiems. Pirmasis žingsnis buvo dešimties to krašto lietuvių kilmės vaikų atvežimas į stovyklą prie Baltijos jūros Giruliuose 1996-aisiais. Dabar įvairių stovyklų, švenčių, konkursų, kitų renginių paremiame nemažai, esame labai patenkinti mūsų fondo atstovo Lietuvoje Jono Glinskio atsidavimu savo

Renginio klausytojai.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

A † A
NIJOLĖ KAVECKIENĖ
STATKEVIČIŪTĖ

Mirė 2017 m. vasario 20 d.
Gimė 1929 m. rugsėjo 4 d., Lietuvoje.
Gyveno Oak Lawn, IL, anksčiau Marquette Park, Chicago, IL.
Nuliūdę liko: duktė Ramona Grigorio-Šleivys su vyru Antonio; sūnus Edvardas su žmona Roma; sesuo Elena Čizinauskienė; pusbrolis Algirdas Leškys su šeima; pusbrolio a. a. Gedimino Leškio šeima ir giminės Lietuvoje.
A. a. Nijolė buvo žmona a. a. Vytauto, mama a. a. Kęstučio (Larry), svainė a. a. Edvardo Čizinausko.
Velionė pašarvota ketvirtadienį, vasario 23 d. nuo 3 val. p. p. iki 9 val. vak. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave., (arti Derby Rd.), Lemont ir penktadienį, vasario 24 d. nuo 9 val r. iki 10 val. ryto Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčioje, Marquette Park, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios.
Po šv. Mišių a. a. Nijolė bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.
Nuoširdžiai kviečiame visus artimuosius, draugus ir pažįstamus dalyvauti laidotuvėse.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
Tel. 708-422-8260

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų
skausmų gydymas

ADVOKATAI

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos susitarus

ĮVAIRŪS

- Moteris ieško žmonių priežiūros darbo su gyvenimu. **Tel. 630-640-3516.**
- Moteris ieško žmonių priežiūros darbo su gyvenimu. Didelė patirtis. Gali pakeisti bet kurią savaitės dieną. Siūlyti įvairius variantus. **Tel. 773-640-3559**
- Moteris ieško senelių priežiūros darbo su gyvenimu ar su gržimu. Ilgame- tė patirtis. **Tel. 708-299-6417.**
- Vyras ieško darbo, gali pakeisti savait- galiais. **Tel. 708-369-8592.**
- Vyras, turintis ilgametę senelių prie- žiūros darbo patirtį, ieško darbo su gy- venimu. **Tel. 708-897-6936.**
- Vyras ieško nebrangiai išsinuomoti vieną kambarį netoli Oak Lawn. **Tel. 630-670-0813.**

Skaitykite

„Draugq“ greičiau! www.draugas.org

A † A
VIDMANTAS RAPŠYS

Mirė 2017 m. vasario 19 d. savo bute, Naperville IL, sulaukęs 76 m. amžiaus.
Anksčiau ilgus metus gyveno Čika- goje ir Downers Grove, IL. Paskutinius kelerius metus gyveno prie Paw Paw ežero, Coloma, MI.

Gimė Kaune, 1940 m. vasario 29 d.
Buvo vyras a. a. Anne Dunne, sūnus Lietuvos aviacijos viršininko, gen. šta- bo plk. a. a. Juozo Rapšio ir a. a. Kons- tancijos Brazytės. Taip pat buvo brolis JAV aviacijos Vietnamo-Irako-Afganis- tano karų veterano a. a. Gintauto.

1944 m. su šeima pasitraukė iš Lie- tuvos. Nuo 1945 m. iki 1949 m. gyveno Vokietijoje, lietuvių stovykloje Ingolstadte, amerikiečių okupa- cinėje zonoje. Įstojo į skautus ir vaidino vaikų roles garsios reži- sierės Z. Mikšienės dramos teatre. 1948 m. dalyvavo istorinėje III Tautinėje skautų stovykloje Alpėse.

1949 m. atvyko į Čikagą. Vaidino Jurgio Blekaičio-Antano Rū- ko Vaikų teatre. 1958 m. baigė prestižinę, lietuvių vadovaujamą Ma- rianapolio akademiją, Kennebunkport, ME. Dvejus metus lankė Illinois Institute of Technology Čikagoje.

Buvo pionierius oro prekių (air cargo) persiuntimo išvystyme. Tai bene vienintelis lietuvis tuo laiku sparčiai augančioje aviacijos srityje. Karjerą pradėjo 1960 m. Circle Airfreight Corp. Čikagoje. Vėliau ilgus metus buvo japonų Kintetsu bendrovės „air cargo“ vyriausiasis atstovas Amerikoje. Taip pat vadovavo persiuntimo agentams Vakarų Vokietijoje, Hong Konge ir Pietų Afrikoje.

1977 m. atidarė savo „air cargo“ agentūrą: Amber Air Interna- tional, Ltd. Turėjo didelį sandėlį ir raštines prie Čikagos O'Hare oro uosto, Rosemont, IL. Persiunčiamos prekės siekė nuo mažos dėžutės gyvybiškai svarbių vaistų iki milžiniškos mašinerijos auk- so kasykloms. Vien darbo reikalais aplankė apie 60 valstybių. Pri- klausė International Air Cargo Association of Chicago. Kaip Ro- tary International klubo narys buvo dažnai kviečiamas skaityti savo specialybės paskaitas įvairiose valstybėse. Vienu laiku daug dirbo su skautais. Baigė garsiuosius Gilwellio kursus skautų va- dovams. Buvo didelis golfo entuziastas.

Nuliūde: sūnus Vidmantas-Thomas su šeima, sūnus Ryan, bro- lis Rimvydas-John, sūnėnai Antanas Rapšys su šeima, Aldis Rapšys, krikšto duktė Ramona (Rapšys) Toner su šeima, sūnėnai Ryan ir Robin Rapšys su šeimomis, sūnėnai Steven ir Brian Krie- ger su šeimomis, dukterėčia Laura Krieger, du pusbroliai ir pus- seserė Amerikoje ir dvi pusseserės Lietuvoje.

A. a. Vidmantas bus pašarvotas penktadienį, vasario 24 d. Pet- kus laidojimo koplyčioje, 12401 S. Archer Ave., Lemont, IL. Lan- kymas nuo 3 val. p. p. iki 9 val. vak.

Laidotuvės įvyks šeštadienį, vasario 25 d. Iš koplyčios bus iš- lydėtas į Divine Savior bažnyčią, 6700 Main St., Downers Grove, IL. Po gedulingų pamaldų bus palaidotas Šv. Kazimiero kapinėse, šalia žmonos ir tėvų.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

DRAUGAS

— nuo 1909 metų —

**Mano laikraštis – nuolatinis
– patikimas – mus siejantis!**

Naujiems Prenumeratoriams

- ☐ \$120 Metams ☐ \$65 Pusė metų
- ☐ \$115 Internetinė (pdf) metams
- ☐ \$30 Internetinė (pdf) trims mėnesiams

www.draugas.org

Leidžiamas tris kartus į savaitę – antradienį, ketvirtadienį, šeštadienį

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Vasario 25 d., šeštadienį, 12 val. r.** Bend Park (North Lodge, 170 West Jefferson Rd., Pittsford, NY 14534) vyks Užgavėnių šventė. Žaidimai vaikams, muzika, šokiai, skanus maistas. Už praėjimą prašome atsinešti patiekalą (blynai su obuoliais, duona su česnakais, sūris, kumpis, žagarėliai, vaisiai ir t. t.) Daugiau informacijos paskambinus tel. 585-489-5668 (Skirmantė Juodeikytė-Philippone).

■ **Vasario 26 d., sekmadienį, 1 val. p. p.** kviečiame atvykti į šv. Mišias Tėvų Jėzuitų koplyčioje Jaunimo centre (5620 S. Claremont Ave., Chicago IL), kurias atnašaus kun. Jaunius Kelpšas. Palaikykime šią gražią, seniai atgimusią tradiciją – kartą per mėnesį susirinkti pasimelsti jaučioje lietuviškoje šventovėje. Po Mišių – vaišės Centro kavinėje. Laukiame visų.

■ **Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijoje** svečiuojasi Nidos klebonas kun. Rimvydas Adomavičius. Šį sekmadienį, vasario 26 d., kviečiame dalyvauti šv. Mišiose, kurias atnašaus svečias, o po Mišių parapijos salėje pasiklausyti kun. Rimvydo atliekamų dainų ir padainuoti kartu su juo. Bus pietūs. Maloniai laukiame visų!

■ **Vasario 26 d., sekmadienį, 10 val. r. Švč.** Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL

60632) – aštuntojo eilinio metų sekmadienio šv. Mišios, per kurias švėsime Vasario 16-tosios ir Kovo 11-tosios Nepriklausomybės šventes. Po šv. Mišių parapijos salėje Brighton Parko Lietuvių Bendruomenės valdyba rengia minėjimą. Jo prelegentė – buvusi Čikagos lituanistinės mokyklos direktorė Laima Apanavičienė, meninę programą atliks Čikagos skautų vietininkijos vaikų choras (vadovė Lilija Gelažis) bei poetės Vilija Vakarytė ir Nijolė Subatienė. Po programos – cėpelinų pietūs. Maloniai kviečiame visus dalyvauti.

■ **JAV LB Lemonto apylinkės Socialinių reikalų** skyrius kovo 11 d., šeštadienį, rengia išvyką autobusu iš PLC į klasikinio kiniečių šokio ir muzikos ansamblio „SHEN YUN“ pasirodymą „Rosemont“ teatre, Rosemont, IL. Norintieji pamatyti šią pasaulinio garso trupę prašomi skubiai užsisakyti vietas. Daugiau informacijos sužinosite paskambinę Baniutei Kronienei tel. 630-968-0184.

■ **Kovo 26 d. 12:30 val. p. p. Pasaulio lietuvių** centre, Lemonte, didžiojoje salėje Vyduo jaunimo fondas minės savo veiklos 65 metų jubiliejų. Maloniai kviečiame vardinių stipendijų steigėjus, fondo rėmėjus, talkininkus ir svečius dalyvauti šioje reikšmingoje šventėje. Vietas užsisakyti skambinant fil. Aldonai Rauchienei tel. 708-598-7438.

Pasidžiaukime!

Lietuvos valstybės atkūrimo dieną žeimeliečiai už Žiemgalos krašto garsinimą, kultūrinių ryšių sklaidą užsienyje apdovanojo žurnalistę Audronę V. Škiudaitę **Dėkingumo ir Laisvės angelu**. Sveikindami su gražiu jubiliejumi kraštiečiai linkėjo neišsenkančio kūrybos lobyno, išmintingo žvilgsnio į platųjį pasaulį. Gerbiama Audronė praturtina mūsų gyvenimą vertingais įkvepiančiais žodžiais, puoselėdama ažuolais apdintą senelių sodybą Kaireliuose. Ji moka žvelgti ten, kur matome jaudinančią laiko tėkmę.

Apdovanojimo akimirka. Audronė su drauge Raimonda pažįstamos nuo 5 klasės.

Pagarbiai
Kraštiečiai

„Draugo“ redakcija ir leidėjai nuoširdžiai džiaugiasi mūsų mielos bendradarbės pagerbimu ir prisideda prie sveikinimų bei linkėjimų jubiliejaus proga.
Jūsų, Audrone, įnašas, žmogiška šiluma yra mūsų labai vertinami.

Susitikimas su Landsbergių šeimyna

Kovo 3 d., penktadienį, 6:30 val. v. kviečiame visus į susitikimą su Landsbergių šeimyna.

Vakaro metu vyks literatūriniai pokalbiai, skambės Čiurlionio muzika, poezija, dainos, bus rodomi filmai.

Dažnai kalbama, kad „vaikai – Lietuvos ateitis“, bet ar pakankamai daroma, kad ištis Lietuvoje užaugtų savarankiškai mąstanti karta, puoselėjanti pilietines, tautines ir dvasines vertybes, nebesijaučianti atskirta ir išvartyta nuo Lietuvos ponų vaišių stalo. Apie tokią Lietuvą ir svajojame, ir bandome kažką daryti, kad taip atsitiktų.

Valstybinės institucijos dirba savo darbus, tačiau visuomenininkai kultūrininkai gali padėti mūsų valstybei, dirbdami neformalaus ugdymo baruose: kūrybinės stovyklos vaikams, kuriose būtų rašomos pasakos, kuriami filmai, statomi spektakliai apie Lietuvą, konstruojamos lietuviškos koplyčios. Yra daug būdų leisti vaikams pasijusti Lietuvos kūrėjų vaidmenyje, ir visi jie remiasi paprastu principu – patirk Lietuvą savo jausmais, nervais, ne iš vadovėlių, o tiesiogiai – pasistatę partizano bunkerį, nakvodamas jame ir kurdamas filmą apie partizanus.

Mūsų siūloma kūrybinių stovyklų programa visų pirma skirta atskirties vaikams – gyvenantiems gūdžioje provincijoje, neturintiems galimybių lankyti meninius būrelius, ugdytis profesionalią kūrybinę saviraišką.

Vytautas V. Landsbergis jau daugelį metų organizuoja tokias stovyklas po visą Lietuvą. Bėda tai, kad be rėmėjų tokios stovyklos yra skirtos tik tiems, kurie už jas gali susimokėti; o neturtingų šeimų vaikams ar vaikų namuose augantiems – tai neįperkamas malonumas. Užtat ir steigiamas šis vaikų ir jaunimo kultūros fondas, kurio iniciatoriai (Vytautas Landsbergis, Vytautas V. Landsbergis ir Ramunė Landsbergienė) ir steigėjai (Tadas Bojarskas ir Diana Skučaitė) vasario pabaigoje/kovo pradžioje Jungtinėse Amerikos Valstijose pristato fondo veiklos gaires, bendrauja su tautiečiais, dainuoja ir vakaroja.

Prof. Vytautas Landsbergis ne tik skambins Čiurlionį, paskaitys savo eilių, bet ir papasakos apie šiandieninę Lietuvos situaciją – demografinę, pilietinę bei politinę.

Vytautas V. Landsbergis ir Ramunė Landsbergienė atliks lietuvių liaudies bei partizanų dainų, romansų, rodys vaikų stovyklose sukurtus filmus, pakomentuos juos.

Bus pristatoma paskutinioji prof. Vytauto Landsbergio knyga, parašyta kartu su Ryčiu Zemkausku – „BUS GERIAU“.

Adresas: Susivienijimas Lietuvių Amerikoje (SLA), 307 W 30th St., New York, NY 10001
Organizatorius: Gintarė Bukauskienė,
New Yorko miesto Lietuvių Bendruomenės valdyba
Tel.: 347-415-6379, el. paštas: zybuokle@gmail.com

ČLM kviečia į jubiliejinį pokylį

Šiomet Čikagos lituanistinė mokykla (ČLM) švenčia gražų jubiliejų – mes skaičiuojame jau 25-erius gyvavimo metus! Šia proga visus buvusius ir esamus mokinius, mokytojus, tėvų komiteto narius, tėvėlius bei visuomenę kviečiame į jubiliejui skirtą pokylį.

ČLM 25-mečio pokylis vyks kovo 4 d. Jaunimo centro didžiojoje salėje. Vietas galima užsisakyti paskambinus **Lenai tel. 630-242-0493**. Bilieto kaina – 50 dol. asmeniui. Stalų skaičius ribotas, prašome nelaukti paskutinės savaitės!

Pokylio programa:

5 val. p. p. – šv. Mišios Tėvų Jėzuitų koplyčioje (kun. Gediminas Keršys); dalyvaus ČLM mokinių choras (vadovė Dalė Gedvilienė).

6 val. v. – kokteiliai, meninė dalis: mokiniai Greta Stanevičiūtė, Deimantas Gilys, Nojus Aušra, Stefanija Rekašiūtė, Nykolas Rekašius, Aida Skaraitė, Laurynas Zavistanavičius, Elena Galentaitė, ansamblis „Gabija“ (vad. Genutė Razumienė) ir muzikantas Gediminas Grašys.

7 val. v. – pagrindinė programa: Lietuvių operos kamerinis choras (vadovė Jūratė Grabliauskienė, akompaniatorė Lisa Kristina), ČLM mokinių choras (vadovė Dalė Gedvilienė), tautinių šokių ansamblio „Spindulys“ jaunių ratelis (vadovės Audra Lintakienė ir Rima Lintakaitė), ČLM mokinių tautinių šokių ratelis (vadovė Vilma Vaičienė).

8 val. v. – vakarienė, paruošta „Lithuanian Plaza Bakery and Deli“, „Bravo Bites“, „Racine Bakery“ ir „Crema Bean Coffee Roasters“.

9 val. v. – šokiai su DJ Donatu.

Vakaro metu veiks baras, loterija ir „tylusis“ aukcionas.

Organizatorių info

**Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS**
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100
info@1honestlawyer.com

Namams pirkti paskolos
duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuošimčiais.
Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

<http://draugokalendarius.org>